ara

DIMECRES
25 DE JUNY DEL 2025
NÚMERO 5276

2 EUROS

AVUI
EL SUPLEMENT
'ARA ANDORRA'



PREMI ARA DE CÒMIC EN CATALÀ
SISENA EDICIÓ
PREMI
10.000€
A L'OBRA GUANYADORA
Tots els detalls a premicomic.ara.cat
Amb la col·laboració de:
Generalitat de Catalunya
EDITORIAL FINESTRES
ara

P 04-05

SISTEMA FINANCER

El govern espanyol complica l'opa al Banc Sabadell

Economia obliga a mantenir l'entitat catalana com un banc separat entre tres i cinc anys

El BBVA avaluarà la nova condició, la UE es mostra recelosa i Foment ja dona per morta l'operació

P 12



HAIYUN JIANG / REUTERS

Trump aterra a Europa: "Espanya és un problema"

El president dels Estats Units, Donald Trump, a la foto de família de la cimera de l'OTAN a la Haia, on Washington vol que tots els socis es comprometin a augmentar la despesa en defensa fins al 5% del PIB, un objectiu que Espanya rebutja

P 13

El jutge del cas Begoña demana imputar Bolaños

El ministre carrega contra Peinado i espera que el Suprem rebutgi la proposta



ERIK MARMOR / GETTY

P 08-09

Els EUA forcen un alto el foc al Pròxim Orient

Trump renya Netanyahu i l'obliga a posar fi a la guerra contra l'Iran

TOVALLONS NEGRES

Els nostres maldecaps

Llegim a l'ARA que investigadors de la Universitat d'Edimburg (que no és pas la Universitat No-T'hi-Fixis) "han descobert en un estudi que un bacteri anomenat *Escherichia coli* pot convertir una molècula d'una ampolla de plàstic en paracetamol". Les conclusions es publiquen a la revista *Nature Chemistry*.

Si penso, ara, que tots els residus plàstics del planeta es convertiran en aquest famós medicament, em ve mal de cap. I si em ve mal de cap, el que faré, esclar, serà empassar-me una antiga bossa del Bonpreu en forma de càpsula de paracetamol. Però si penso això, que em prendré una antiga bossa del Bonpreu en forma de càpsula de paracetamol, em ve més mal de cap, i potser m'hauré d'empassar un antic tàper en forma de càpsula i

> Hi ha tantes tones de plàstic que hi haurà moltes tones de paracetamol

veure si pensar això també em fa venir més mal de cap.

Hi ha tantes tones de plàstic que hi haurà moltes tones de paracetamol. Haurem de fer magatzems per desar-ne les tones i tones (en capses de plàstic, que un cop fetes servir convertirem en més paracetamol i en noves capses de plàstic). Per donar sortida al paracetamol, el que farem serà que els metges ens en receptin molt i molt, tothom a prendre paracetamol per al mal de cap. La humanitat fent guerres, matant-se, bombardejant-se, estimant-se, escrivint i llegint, menjant i bevent, escrivint aquest article amb una píndola de paracetamol al costat, per si de cas. Hi haurà pobresa menstrual però mai pobresa antipirètica.

I així viurem feliços i analgèsics, fins que un altre científic, d'una altra universitat, descobreixi que un bacteri transforma els residus de roba en ibuprofèn. I amb gran alegria per part nostra pensarem que finalment els podem combinar, ara l'un ara l'altre, cada quatre hores, eternament.



EMPAR MOLINER

alesxarxes

BLUESKY

Seth Abramson (@sethabramson.bsky)
Periodista

"Avui –quan se suposava que la guerra hauria d'haver acabat– Israel ha bombardejat la Universitat Shahid Beheshti (un crim de guerra) i un monument a la plaça Palestina de Teheran, i ha llançat el pitjor bombardeig fins ara. Israel està fora de control"

X

Gerardo Tecé (@gerardotc)
Humorista

"Em fot, perquè és un acudit que podria haver escrit jo: «Barrionuevo, Vera i Roldán demanen la dimissió de Pedro Sánchez per corrupte»"

X

Silvia Intxaurrondo (@SIntxaurrondo)
Periodista

"El jutge Peinado demana al Suprem que investigui Bolaños... però ja l'anomena *investigat* divuit vegades en la interlocutòria. Excés de convicció? ¿Carnassa per a pseudomitjans?"

BLUESKY

Gemma Busquets (@gemmabusquetsros)
Escriptora

"Matinet de Sant Joan,

les herbes tenen virtut;

ai, amic, l'amor fa sang

i la lluna ja s'esmuny,

matinet de Sant Joan"

Maria-Mercè Marçal

X

Antonio Maestre (@AntonioMaestre)
Periodista

"La lliçó del missatge de Rutte a Trump és que mai compensa ser el més servil dels arrossegats davant un *bully*, perquè t'acabarà utilitzant com a baieta"

X

Carlos Gutiérrez (@CarlosaEscena)
Dramaturg

"Quan semblava que la intervenció urbanística de la Puerta del Sol, un espant esfereïdor de mal gust estètic i una inutilitat tèrmica sublim, no es podia fer pitjor, resulta que sí. Es podia fer pitjor. Encara pitjor"



MARIO MORON / EFE

X

Josep Nadal (@JRNadal)
Cantant

"Si el president del govern no vol comparèixer davant del Congrés per explicar la seua actuació en la DANA. Si Sumar li segueix el joc i no demana la seua compareixença, Compromís, conseqüentment, trenca amb Sumar. A Madrid poden estar rabiosos, els morts i el fang són ací"

L'ARA, empresa amb segell cultural

pareumàquines

ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

Prohibir també YouTube als menors de 16 anys



Austràlia és un dels països on el setge a les xarxes socials està més avançat. Els legisladors preparen un veto perquè els menors de 16 anys no puguin fer servir les xarxes socials, i una part de la discussió pública gira entorn de decidir si YouTube hauria d'entrar entre les plataformes restringides. El responsable de seguretat online australià advoca perquè sigui així, però la companyia ho refusa, esclar, i també algun dels governs locals, com el d'Albany. Si el *feed* pervers de vídeos de TikTok, dissenyat per anul·lar la capacitat de l'usuari d'aturar-lo, s'ha considerat perniciós per als menors, aleshores YouTube hauria d'estar inclòs a la prohibició, perquè també té el seu fil de clips narcotitzants que destrueixen la capacitat d'atenció continuada de l'usuari i sovint apel·len a instints primaris, incloent-ne els més baixos.

XARXES SOCIALS

Ara bé, si acceptem que això és així –i certament les xarxes socials no són només això, però també són això–, la pregunta raonable seria si té sentit aleshores deixar que a partir dels 17 anys els joves puguin entrar *a full* aquí dins, assumint que no hi ha res a fer. Per a mi, aquest és el punt feble de tot el debat sobre menors i xarxes: en el fons implica resignar-se a no intervenir sobre la toxicitat d'aquestes aplicacions, com si fos inevitable. Si hi ha un perjudici sobre la salut pública, que seria fàcilment demostrable, cal entomar-lo. La llibertat d'expressió protegeix bona part dels continguts nocius, però enlloc està escrit que aquestes empreses puguin promocionar-los per maximitzar el seu benefici anant en contra del bé comú. L'algoritme ha de poder-se fiscalitzar. YouTube i la resta han de poder ser considerades responsables. I ser-ho no només davant dels menors, sinó de la societat en conjunt.

BONDIA

Encara no has lloat el líder suprem, aquest matí?

Quan sents com parlen de Trump els seus ministres, sembla que els Estats Units s'estiguin convertint en Corea del Nord. El dia del bombardeig a l'Iran, el secretari de Defensa, Pete Hegseth, va fer servir expressions com ara: "Gràcies al lideratge audaç i visionari del president Trump...", "Molts presidents havien somniat clavar aquest cop final, i cap va poder, fins al president Trump", "L'operació que el president Trump va planejar va ser audaç i brillant", "Vull felicitar el nostre comandant en cap. Ha estat un honor veure'l aquesta nit liderant aquesta exitosa operació". M'imagino Trump mirant-se'l per la tele i comptant lloances. Aviat veurem tots els homes del president caminant darrere seu, amb un llapis i una llibreteta per apuntar tot el que diu.

Dies enrere, l'ambaixador nord-americà a Jerusalem, Mike Huckabee, va enviar un missatge en què li deia: "Soc el vostre servent designat en aquesta terra i estic a la vostra disposició, però no intento posar-me davant la vostra presència gaire sovint perquè confio en els vostres instints". Culte a la personalitat. Deu ser l'única manera d'assegurar-se el càrrec.

Tothom sap que a Trump, si el vols tenir de bones, cal adular-lo fins a la vergonya aliena. Ho va fer el *premier* britànic Keir Starmer quan, davant les càmeres, es va treure un sobre de l'americana amb una carta personal del rei Carles III convidant Trump al Regne Unit. I ho va fer ahir el cap de l'OTAN, Mark Rutte, el dia abans de trobar-se'l a la cimera de la Haia: "Has aconseguit el que cap altre president dels Estats Units havia pogut aconseguir en dècades", "Donald, ens has portat a un moment molt important per al món", "Europa pagarà EN GRAN (fins i tot li copien les majúscules), com havia de ser, i aquesta serà la teva victòria". A Trump li va faltar temps per publicar el missatge. El líder suprem és a Europa, avui. Donem-ne gràcies.



ANTONI BASSAS

a
L'EDITORIAL

L'opa del BBVA al Sabadell: de fusió perpètua a fissió temporal

Al món de la física, una fissió nuclear és la reacció en la qual el nucli d'un àtom pesant, quan captura un neutró incident, es divideix en dos o més nuclis d'àtoms més lleugers. El nucli que captura el neutró incident es torna inestable i, com a conseqüència, se'n produeix l'escissió en fragments més lleugers, cosa que dona lloc a una situació de més estabilitat. L'objectiu del BBVA quan va llançar l'opa sobre el Banc Sabadell el maig de l'any passat no era mantenir dues parts separades, ni tan sols temporalment. En lloc d'una fissió perseguia una fusió, augmentar el pes del negoci en zones més estables i amb més seguretat jurídica, com ara Espanya i, si no es tanca la possible venda, el Regne Unit a través de TSB, aportades pel Sabadell gràcies a la seva integració. Una iniciativa perpètua que modifica totalment el panorama bancari.

Però el govern espanyol, que ha donat per tancat el procés d'anàlisi de l'operació, ho complica imposant un mínim de tres anys de personalitats jurídiques, patrimonis i gestió independents, que poden arribar a cinc anys. La pilota és ara a la teulada del BBVA. Tot i que podria mantenir el seu objectiu de diversificar negocis, se li complicarien unes altres metes, com ara l'obtenció d'estalvis per la integració dels dos bancs.

Si el Sabadell ha reaccionat reafirmant la seva intenció de continuar tot sol i demanant més informació al banc d'origen basc perquè els seus accionistes decideixin, el BBVA s'ho ha de pensar segurament més i avaluar les conseqüències de les condicions imposades. A diferència de les de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC), són qüestions que atenen l'interès general, des de la protecció dels treballadors fins a la cohesió territorial. Aquestes variables semblen molt més pròximes als interessos no només de les pimes, sinó també dels clients en general, davant el risc de reforçar un oligopoli bancari, sobretot a Catalunya i també al País Valencià, a les Balears i a Astúries.

El BBVA podria mantenir el seu objectiu de diversificar negocis, però se li compliquen unes altres metes com l'obtenció d'estalvis

Foment del Treball ha estat un dels primers a reaccionar. La patronal catalana considera l'opa "amortitzada" perquè, segons el seu parer, perd tot l'interès per als accionistes. Al final són ells els que han de decidir si els interessa formar part d'un banc amb un model molt diferent de l'arrelament al territori del Sabadell, i molt més global i amb interessos a Mèxic i Turquia. I, a més, a un preu inferior al seu valor, considera l'entitat catalana.

El cas és que l'operació topa amb el rebuig dels governs català i espanyol, de la majoria de partits i del món econòmic català, de Foment a Pimec, de Cecot al Cercle d'Economia, els sindicats, les cambres de comerç, Fira de Barcelona, el RACC, FemCat, el Col·legi d'Economistes i Barcelona Global. Sigui per convenciment o com a defensa contra l'opa, el Sabadell va tornar fa uns mesos la seva seu social a la ciutat que el va veure néixer fa més de cent anys, i Catalunya necessita entitats i empreses fortes. Per això la satisfacció del president de la Generalitat, Salvador Illa. Només amb un ecosistema empresarial i financer sòlid i altres mesures per ser més que una potència turística, a més d'econòmica, Catalunya aconseguirà el lideratge que persegueix.

LES CARES DEL DIA



Mark Rutte

El secretari general de l'OTAN, Mark Rutte, ha quedat en evidència després que Donald Trump hagi fet públics missatges seus en què es mostrava extraordinàriament servil i pilota amb el president dels EUA. S'entén l'interès de Rutte de quedar bé davant de Trump, però a la vida s'ha de mantenir un mínim de dignitat. P. 12



Juan Carlos Peinado

El jutge Juan Carlos Peinado continua amb la seva instrucció enfollida sobre l'anomenat cas Begoña i ara ha demanat al Tribunal Suprem que imputi el ministre de Justícia, Félix Bolaños. Si hi ha alguna causa contra l'entorn del president Sánchez que no s'aguanta per enlloc i fa tuf de *lawfare* és precisament la que instrueix aquest jutge contra la seva dona. P. 13

I TAMBÉ A L'ARA.CAT

01
Seguiu minut a minut tant la cimera de l'OTAN com el conflicte obert al Pròxim Orient

02
Recupereu l'entrevista que Albert Om va fer a l'escriptor Màrius Serra

03
Consulteu el vídeo amb la previsió meteorològica per saber quan s'acabarà l'onada de calor actual

NO T'HO POTS PERDRE



Balanç tràgic de la revetlla de Sant Joan

Un noi de 25 anys va morir durant la revetlla a Lleida quan va caure de la muralla. Va ser l'episodi més tràgic d'una nit que es va saldar amb dos ferits greus i 33 detinguts. P. 18



La química entre Brad Pitt i Javier Bardem

Brad Pitt i Javer Bardem protagonitzen *F1*, una pel·lícula sobre el món de la Fórmula 1 que segur que serà un èxit de taquilla. El *New York Times* destaca la química entre els dos actors. P. 26-27



Eugènia Balcells

El MNAC exposa a la Sala Oval la versió definitiva de la videoinstal·lació de l'artista Eugènia Balcells *From de center*, un muntatge que la mateixa autora descriu com un "Stonehenge electrònic". Balcells combina ciència i art en una obra que reflexiona sobre la naturalesa intrínsicament canviant de la realitat. P. 25

Campus de periodisme

Per a futurs grans periodistes

Un campus de l'ARA i Fundesplai que combina el periodisme amb activitats lúdiques als espais naturals del Delta del Llobregat, com la vela, el caiac o el paddle surf. L'objectiu és aprendre les nocions bàsiques del periodisme i com es fa la informació en els seus diferents formats. Hi haurà tallers de premsa, ràdio i televisió amb professionals de la casa com Antoni Bassas. Les activitats inclouen una visita a la redacció del diari ARA i als estudis de TV3.

DEL 7 AL 12 DE JULIOL
PER A JOVES
DE 12 A 17 ANYS

Places limitades.
Consulta tots els detalls i fes la inscripció a a
d.ara.cat/campusperiodisme o escaneja el codi QR

Col·labora Fundesplai Fundació Catalana de l'Esplai

Organitza ara

Actualitat

BANCA

L'Estat frena la fusió del BBVA i el Sabadell com a mínim 3 anys

El govern espanyol imposa mantenir la personalitat jurídica i l'autonomia de gestió de les dues entitats

NÚRIA RIUS MONTANER
SANTANDER

El Banco Santander va prendre el control del Banesto l'any 1998, però no va ser fins al 2013 que el segon va desaparèixer del tot integrat dins el primer. Ara aquell escenari es podria repetir, però amb el BBVA i el Banc Sabadell com a protagonistes i el motiu és la condició per raons d'interès general que el govern espanyol ha decidit afegir a l'opa hostil. El consell de ministres d'ahir va imposar al BBVA mantenir el Banc Sabadell durant tres anys, amb la possibilitat d'ampliar-ho dos anys més. En concret, la condició del govern espanyol implica que BBVA i Sabadell "mantinguin durant tres anys personalitat jurídica i patrimonis separats", així com "l'autonomia en la gestió de la seva activitat".

Això no vol dir que l'opa i, per tant, la integració no pugui prosperar –si el BBVA decideix continuar el procés, podria prendre el control del Sabadell si més de la meitat dels accionistes del banc vallesà decideixen vendre's els seus títols–, sinó que obstaculitza la fusió que a posteriori pot sol·licitar el BBVA. Es dona lloc, doncs, a l'escenari del Sabadell com un banc opat, però no fusionat. Un cop passin aquests tres anys (el rellotge començava a comptar des d'ahir), "s'avaluarà l'eficàcia de la condició i el consell de ministres determinarà si cal ampliar-la dos anys més", va explicar el ministre d'Economia, Carlos Cuerpo, ahir en roda de premsa. Amb tot, es tracta de l'única condició aprovada del govern espanyol i que s'afegeix a les condicions de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC), que l'executiu també ha acceptat.

L'autonomia del Sabadell pel que fa a la gestió de la seva activitat i presa de decisions s'haurà de traslladar en allò que afecta el finançament i el crèdit, en particular a petites i mitjanes empreses; també els recursos humans, és a dir, la plantilla; la xarxa d'oficines i serveis bancaris i, finalment, l'obra social dels bancs a través de les seves respectives fundacions.

Així, el govern espanyol ho fia tot a aquesta gestió autònoma, que és la columna vertebral de la condició (l'obligació), al fet que per exemple no s'acomiadi plantilla o es mantingui el crèdit (l'essència que persegueix la mesura del govern). "El que busquem és que la gestió de manera autònoma aconsegueixi maximitzar el valor de cada entitat separadament [...], cosa que garanteix que per raó de l'operació [una fusió entre el BBVA i el Sabadell] no hi haurà un aprimament de la plantilla", va raonar Cuerpo.

EFE



El ministre d'Economia, Carlos Cuerpo, després del consell de ministres.

Alhora, permetria preservar els cinc elements d'interès general que, segons l'executiu, es veuen afectats per l'operació: el manteniment de la regulació sectorial vinculada al creixement i a l'activitat empresarial, la protecció dels treballadors, la cohesió territorial, els objectius de política social relacionats amb l'obra social de les fundacions, la protecció al consumidor financer i l'habitatge assequible i, finalment, la promoció de la investigació i el desenvolupament tecnològic. Amb tot, qui prendria les decisions seria un nou consell d'administració en què el nou propietari (el BBVA en cas que acabi prenent el control del Sabadell) podria escollir part dels seus membres. La clau, doncs, és si aquest consell aplicarà l'esperit de la norma aprovada ahir.

Incògnita
Les mirades estan posades en si el BBVA accepta la condició

Què farà el BBVA?

L'escenari d'un banc opat, però no fusionat, és contradictori amb la filosofia d'una operació de concentració com la que planteja el BBVA, cosa que obre la porta al fet que l'entitat pugui retirar l'oferta. La clau econòmica rere una opa pel 100% del capital social, com és aquest cas, és la fusió i les sinergies (estalvis) de costos que se'n deriven. La idea de la companyia que llança l'opa (el BBVA) és obtenir els clients i el negoci de l'altra empresa (el Banc Sabadell) i treure'n un marge econòmic, principalment pels recursos que s'estalvia evitant duplicitats, cosa que se sol traduir en un aprimament de les plantilles o en la integració de les plataformes tecnològiques. En definitiva, l'escenari que s'obre amb la condició imposada pel govern espanyol (operar de manera autònoma i no fusionar-se) porta al fet que aquestes duplicitats s'esvaeixin com a argument per acomiadar treballadors, per exemple.

En tot cas, el BBVA ha defensat amb anterioritat que "fins i tot si no es fes [la fusió] o s'endarrerís, l'operació continua tenint sentit" perquè seguirien "connectant totes les sinergies", en paraules del president del banc, Carlos Torres. Després de saber la decisió del govern, el banc bilbaí es va limitar a dir que l'estava "avaluant", tal com es desprèn en un fet rellevant enviat a la CNMV.

Fonts del Sabadell recorden que en cas que el BBVA decideixi mantenir l'operació, haurà de "proporcionar informació sobre l'impacte de les condicions" a la CNMV. "Volem reiterar la confiança en la solidesa del projecte [del Sabadell] en solitari", defensen les mateixes fonts.

En l'acord de 25 pàgines del consell de ministres en què es recull la condició, al qual ha tingut accés l'ARA, el govern espanyol assegura que la seva exigència "no elimina les sinergies que aquesta operació [l'opa al Sabadell] pugui suposar i, en tot cas, la seva possible reducció no es fa amb caràcter indefinit [sinó temporal, durant tres anys]". De fet, és aquesta temporalitat el que a ulls de l'executiu espanyol fa que la condició de mantenir les entitats separadament sigui "proporcional".

Avaluació de l'acord

Per avaluar l'eficàcia de l'acord, entre sis i dos mesos abans que acabin els tres anys el BBVA i el Banc Sabadell hauran de remetre un informe en què s'haurà de detallar el model de gestió autònoma que s'ha dut a terme i la seva contribució a la protecció dels criteris d'interès general. Depenent dels resultats d'aquest informe, el BBVA podria sol·licitar la fusió o veure com es manté la condició del govern. En tot cas, serà una feina que haurà d'assumir el govern que hi hagi a la Moncloa.

Quan es va donar a conèixer la deliberació del govern, la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) va decidir suspendre la cotització dels dos bancs durant unes hores, fins que la va tornar a aixecar. El BBVA va tancar la jornada amb una alça d'un 2,54%, fins als 13,1 euros l'acció, i el Banc Sabadell va registrar un tímid ascens d'un 0,45%, fins als 2,6 euros el títol.

LA CNMC NO HO VEU UNA ESMENA

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència no considera que la condició addicional del govern sigui una "esmena" a la seva feina. Reconeix que la llei l'hi permet, sempre que es faci "per raons d'interès general".

GUINDOS I EL MERCAT ÚNIC EUROPEU

Ahir el vicepresident del BCE, Luís de Guindos, no va voler entrar a valorar la decisió del govern espanyol sobre l'opa, tot i que va advertir que "dificultar" les integracions bancàries pot suposar un "llast" per al mercat únic europeu.

EUROPA PRESS



El president del Banc Sabadell, Josep Oliu, juntament amb el president del BBVA, Carlos Torres, en una imatge d'arxiu.

Europa mostra dubtes i Foment dona per morta l'operació

Illa celebra el veto a la fusió i diu que "calia protegir el sistema bancari" català

CARLOTA SERRA LLAGOSTERA
BARCELONA

Les condicions que el govern espanyol ha imposat a l'opa del BBVA sobre el Banc Sabadell, en què veta la fusió per un mínim de tres anys i imposa que els dos bancs mantinguin l'autonomia durant aquest termini, van suscitar ahir reaccions tant de dirigents polítics com empresarials. També Brussel·les va dir-hi la seva, en aquest cas una reacció molt menys eufòrica que la resta: va avisar al govern espanyol que retirarà tota "restricció injustificada" a l'opa.

El president de la Generalitat, Salvador Illa, va celebrar les condicions del consell de ministres perquè considera que "garanteixen la competència equilibrada i els drets dels treballadors, dels clients i de les empreses". "S'ha actuat amb respecte transparent i escrupolós a les regles i els temps", va afegir en un missatge a X. Per a Illa, "calia protegir un sistema bancari arrelat al territori i adaptat a les necessitats de les famílies i empreses amb una oferta justa". La consellera d'Economia, Alícia Romero, també va celebrar les condicions, que considera que aporten "un sistema financer més equilibrat des del punt de vista territorial", que era un dels elements que volien que es garantissin, segons va dir ahir.

Brussel·les aixeca el dit

La Comissió Europea (CE), per la seva banda, va reaccionar advertint a Sánchez que "utilitzarà els seus poders com a guardià dels Tractats per eliminar qualsevol restricció injustificada al mercat únic imposada pels estats membres". En declaracions d'un portaveu de la CE, "qualsevol condició imposada per un govern per aprovar una transacció ha de ser excepcional, proporcionada i justificada per raons vàlides d'interès públic".

Prèviament, l'executiu comunitari ja havia advertit que no coneixia "cap raó que pogués justificar el rebuig o el bloqueig de l'operació"

Condicions Europa adverteix que "han de ser proporcionades i justificades"

Patronals Tant Pimec com Foment veuen amb bons ulls la decisió de l'executiu

i que la seva expectativa era, per tant, que el govern espanyol "s'alineés amb les decisions dels supervisors bancaris i les autoritats de Competència".

Amb tot, Foment del Treball dona l'operació per morta davant la impossibilitat de la fusió durant com a mínim tres anys: "Amb les condicions que posa el govern, aquesta opa hostil la podem donar per amortitzada, perquè no interessa als accionistes", va assegurar la patronal. El seu president, Josep Sánchez Llibre, aplaudia així la proposta del consell de ministres i reiterava que el triomf de l'opa perjudicaria l'interès general i l'equilibri territorial, recordant que "es perdrien 70.000 milions de crèdit que castigarien especialment les pimes".

Segons Foment, el govern espanyol "ha actuat amb responsabilitat institucional" perquè "s'ha d'avaluar una operació d'aquesta envergadura pensant en l'interès general", com preveu la legislació financera europea i espanyola.

En la mateixa línia, la patronal de les pimes, Pimec, va valorar positivament les condicions imposades per l'executiu, "especialment pel que fa al manteniment de la personalitat jurídica, la independència de gestió i la prohibició de fusions durant almenys tres anys". Tot i això, l'entitat destaca que aquestes condicions "només seran útils si van acompanyades de mecanismes de control transparents, independents i amb capacitat d'intervenció efectiva, que no només vetllin pel compliment formal sinó també perquè es respecti l'esperit de l'acord de govern".

Més reaccions

Per la seva banda, Esquerra Republicana (ERC) espera que l'opa "fracassi" i demana "preservar el sistema financer català". A través d'un comunicat, el partit d'Oriol Junqueras assegurava ahir que aquest moviment "no ha estat mai una bona notícia". "No ho és per a Catalunya, no ho és per als consumidors i no ho és per als llocs de treball d'aquestes entitats", deia. A més, "el Sabadell és molt important per a les pimes catalanes, i això no és un risc menor", recorda el partit, que considera que l'opa hostil "ho tiraria tot a terra en benefici de Madrid".

Junts per Catalunya, per altra banda, criticava que les condicions no són prou contundents: "Les condicions haurien d'haver estat més inequívoques per aconseguir aturar l'opa i donar més seguretat, sense jugar com ha fet amb un calendari sobre aspectes nuclears", va dir el partit.

ENERGIA

Iberdrola nomena Pedro Azagra com a nou conseller delegat

ARA
BARCELONA

El consell d'administració d'Iberdrola va nomenar ahir Pedro Azagra Blázquez nou conseller delegat del grup en substitució d'Armando Martínez, segons va informar la companyia a la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV). Azagra, que exercia fins al moment el càrrec de conseller delegat d'Avangrid, filial del Grup Iberdrola als Estats Units, va ser nomenat també conseller executiu de la companyia fins que es reuneixi la junta general d'accionistes, per cobrir la vacant de Martínez.

Azagra fa 25 anys que és a Iberdrola: primer va exercir com a director de desenvolupament i d'expansió internacional de la companyia, i des de feia tres anys exercia de conseller delegat de la filial als Estats Units. És llicenciat en ADE i dret per l'Institut Català d'Administració i Direcció d'Empreses (ICADE) de la Universitat Pontifícia de Cometes de Madrid, on també ha fet de professor.

EUROPA PRESS



Pedro Azagra Blázquez, nou conseller delegat d'Iberdrola.

CARLOS LUJÁN / EUROPA PRESS



La ministra per a la Transició Ecològica, Sara Aagesen, en roda de premsa.

El govern espanyol reforça la supervisió als operadors elèctrics

Aagesen adverteix que les responsabilitats de l'apagada s'hauran de dirimir als tribunals

CARLOTA SERRA LLAGOSTERA
BARCELONA

Davant l'apagada general del 28 d'abril passat i després dels diversos informes que s'han derivat per mirar d'esbrinar què va causar el zero energètic, el govern espanyol va aprovar ahir un reial decret llei de mesures per reforçar el sistema elèctric, que inclou inspeccions als operadors obligats a controlar la tensió de la xarxa, així com ajudes als consumidors. La vicepresidenta tercera i ministra de Transició Energètica, Sara Aagensen, va explicar que l'objectiu d'aquestes iniciatives és aconseguir un sistema "més robust i solvent" amb grans beneficis, com factures més estables i previsibles per als ciutadans.

L'executiu també va donar llum verda a 931 milions d'euros, provinents de fons europeus, per a inversions en la xarxa de transport destinades a projectes estratègics de descarbonització, fet que "estalvia costos als ciutadans", va indicar Aagesen. La norma potencia les funcions de supervisió de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC), que tindrà sis mesos per avaluar les obligacions de control de tensió dels agents del sistema elèctric obligats a prestar el servei, i elaborar l'informe corresponent, que actualitzarà cada trimestre.

Alhora, també s'encarrega a l'operador del sistema, Red Eléctrica, que elabori propostes de modificacions normatives sobre les respostes enfront de les oscil·lacions de potència, i sobre la velocitat de variació de tensions, la programació de restriccions tècniques i sobre altres elements tècnics. A més, se li encomana un nou procediment d'operació per coordinar els plans de desenvolupament de la xarxa de transport i de la xarxa de distribució i una proposta de requisits mínims de monitoratge per a anàlisi d'incidents.

La responsabilitat de l'apagada

La ministra Aagesen també va assegurar, després que dilluns les grans energètiques assenyalessin Red Eléctrica com a "única responsable" de l'apagada del 28 d'abril, que les responsabilitats de l'episodi "hauran de ser definides pels tribunals tant administratius com judicials", en els diversos procediments oberts.

Alhora, la ministra va assenyalar que el govern espanyol ha aconseguit en 49 dies tenir un informe del comitè de recerca que ha identificat "clarament les causes amb rigor, analitzant la informació de cadascun dels operadors". A més, va afegir que el reial decret llei aprovat ahir disposa d'un paquet de mesures per actuar i evitar un esdeveniment d'aquestes característiques, cosa "que és importantíssima", va assegurar. "Altres processos, com les instruccions, tant administratives com judicials, seguiran el seu curs. Aquestes són les que dirimiran les responsabilitats", va apuntar, i va afegir que ja es veurà "què surt d'aquests procediments".

A més, Aagesen va defensar l'informe elaborat pel comitè de recerca i, en resposta a la petició d'Iberdrola de desanonimitzar-lo, va dir que en el seu moment ja es van fer "fins a dues sol·licituds als agents per sol·licitar transparència i que aquesta informació pogués fer-se pública a tota la ciutadania".

"El resultat és un informe anònim. Només va haver-hi un agent que va dir clarament que la informació que ens havia enviat, que fos al 100% de la seva propietat, podia fer-se pública, que va ser Red Eléctrica", va apuntar la ministra. "Per tant, aquest informe és el resultat d'aquesta anonimització de cadascun dels operadors que no ens van permetre fer transparent aquesta informació", va justificar la ministra.

†

BARTOLOMÉ MASOLIVER I RÓDENAS

Acadèmic
Acadèmia Catalana de Gastronomia i Nutrició

El president, la taula directiva i tots els seus membres expressen el seu dol i s'uneixen al dolor de la família i els amics

Acadèmia Catalana de Gastronomia i Nutrició

ZARA

24022_0160



REBAIXES
REBAJAS

DES DEL 26 DE JUNY FINS AL 31 D'AGOST DE 2025 A LES BOTIGUES ZARA D'ESPANYA.
A L'APP DE ZARA DES DEL 25 DE JUNY A LES 21:00 GMT+2. A ZARA.COM A LES 22:00 GMT+2

DESDE EL 26 DE JUNIO HASTA EL 31 DE AGOSTO DE 2025 EN TIENDAS ZARA DE ESPAÑA.
EN ZARA APP DESDE EL 25 DE JUNIO A LAS 21:00 GMT+2. EN ZARA.COM A LAS 22:00 GMT+2

GUERRA AL PRÒXIM ORIENT



Trump força un alto el foc entre Israel i l'Iran

El president nord-americà esclata contra Benjamin Netanyahu

ANTÒNIA CRESPÍ FERRER
WASHINGTON

Donald Trump ha aconseguit finalment tancar un alto el foc que semblava impensable entre Israel i l'Iran, després d'una jornada marcada pel caos i la confusió. Després dels missatges contradictoris de Teheran i el silenci inicial de Tel-Aviv sobre l'acord, els dos països es van acusar ahir al matí d'haver trencat la treva, mentre que el president estatunidenc insistia que la pausa continuava vigent.

En les hores posteriors a l'anunci, Israel i la República Islàmica van continuar amb l'intercanvi de míssils. Trump els va acusar de trencar el pacte i va esclatar contra Israel sense estalviar-se paraules malsonants. Poc després, en una publicació a Truth Social, va insistir que el govern de Benjamin Netanyahu aturaria els atacs i que "l'alto el foc" encara estava "en vigor". L'oficina del govern israelià va confirmar que els dos dirigents s'havien trucat i que, "arran de la conversa", Tel-Aviv "s'abstindrà de llançar nous atacs".

"Crec que tots dos han violat l'alto el foc, però no crec que ho hagin fet intencionadament", va dir Trump abans de dirigir-se a la base aèria d'Andrews i pujar a l'Air Force One en direcció a la cimera de l'OTAN que se celebra a la Haia. El president, que volia penjar-se la medalla de portar la pau a la regió després de bombardejar les instal·lacions nuclears iranianes, es va mostrar clarament molest per la situació. "Bàsicament tenim dos països que fa tant de temps que es barallen amb tanta intensitat que ja no saben ni què collons fan", deia en resposta a la pregunta d'un periodista sobre les raons per les quals l'Iran i Israel continuaven atacant-se.

"Israel, tan bon punt vam tancar l'acord, va començar a llançar una pila de bombes", es va queixar Trump, que va afegir: "No estic content amb Israel. Quan dic: «D'acord, ara teniu dotze hores», no surts [a atacar] a primera hora i et dediques a llançar tot el que tens a sobre. Així que no estic content amb ells. Tampoc estic content amb l'Iran, però estic realment disgustat amb Israel si trenca la treva aquest matí per culpa d'un coet que potser va ser disparat per error, i que ni tan sols va arribar a terra. No em fa gens de gràcia".

Esbroncats
El president dels EUA va lamentar que Israel i l'Iran no li fessin cas

Lectura
Els tres països van celebrar la fi del conflicte com un èxit propi

El ministre de Defensa israelià, Israel Katz, havia ordenat ahir al matí atacar Teheran després d'acusar l'Iran d'haver violat l'alto el foc. "Davant la flagrant violació de l'Iran de l'alto el foc declarat pel president dels Estats Units –mitjançant el llançament de míssils cap a Israel– i d'acord amb la política del govern israelià de respondre amb contundència a qualsevol incompliment, he ordenat a les FDI [l'exèrcit israelià] que continuïn les operacions d'alta intensitat dirigides als actius del règim i a la infraestructura terrorista a Teheran", afirmava. Cap a les nou del matí, les alarmes van sonar a Tel-Aviv per alertar d'un atac imminent de míssils iranians i l'exèrcit va emetre un comunicat afirmant que treballava per destruir els projectils després de detectar un llançament.

En canvi, l'Iran negava les acusacions israelianes que indicaven que Teheran havia disparat míssils sobre el nord d'Israel després que comencés l'alto el foc, a través del cap de l'estat major de les forces iranianes, Abdolrahim Mousavi. El Consell Suprem de Seguretat Nacional de l'Iran advertia que "qualsevol nova agressió rebria una resposta decidida, ferma i oportuna de l'Iran".

L'Iran va anunciar poc després que l'aviació israeliana havia atacat un altre cop objectius al país, cosa que confirmava l'amenaça del ministre de Defensa d'Israel, Israel Katz, que havia ordenat atacar amb "contundència objectius del règim [dels aiatol·làs] al cor de Teheran".

Una victòria compartida?

En una nova publicació de Truth Social, Trump va tornar a enorgullir-se de la fràgil treva aconseguida al Pròxim Orient i que genera més preguntes que no pas certeses. El president nord-americà va dir que "tant Israel

MAJID ASGARIPOUR/WANA/REUTERS



Teheran durant les primeres hores de l'alto el foc.

La narrativa de la victòria

La resposta de l'Iran als atacs dels EUA va evitar causar víctimes

FARNAZ FASSIHI
THE NEW YORK TIMES

ABEDIN TAHERKENAREH / EFE



Iranians concentrats a Teheran per celebrar l'atac contra la base dels EUA a Qatar.

Fins i tot abans de disparar míssils contra una base nord-americana i que el president Trump intentés negociar un alto el foc amb Israel, l'Iran ja buscava una sortida. Dilluns, el Consell Suprem de Seguretat Nacional de l'Iran va celebrar una reunió d'emergència per debatre sobre la resposta als Estats Units. Els nord-americans havien bombardejat tres de les principals instal·lacions nuclears de l'Iran durant el cap de setmana, un altre cop dur després d'una setmana d'atacs d'Israel que havien causat danys importants al lideratge militar i a la infraestructura iraniana.

Però l'Iran necessitava guardar les aparences. Des d'un búnquer, el líder suprem iranià, l'aiatol·là Ali Khamenei, va ordenar contraatacar, segons quatre alts càrrecs iranians coneixedors dels plans de guerra. Tanmateix, l'aiatol·là també va ordenar que els atacs fossin continguts per evitar una guerra oberta amb els Estats Units. L'Iran volia colpejar un objectiu nord-americà a la regió, però també evitar més represàlies.

Així, la Guàrdia Revolucionària va escollir la base aèria d'Al-Udeid, a Qatar, per dues raons. Com a base militar nord-americana més gran de la regió, creien que havia participat en la coordinació dels bombardejos nord-americans contra les instal·lacions nuclears iranianes. I, com que és a Qatar, un aliat pròxim de l'Iran, les autoritats iranianes també creien que els danys podrien ser relativament limitats.

Hores abans del llançament, l'Iran va enviar avisos alertant els nord-americans que l'atac era imminent. Qatar va tancar el seu espai aeri. Públicament, l'Iran va presentar l'atac contra els EUA com el preu a pagar per haver atacat territori iranià.

Un portaveu de l'exèrcit iranià va declarar que els atacs a la base nord-americana a Qatar havien estat executats per la Guàrdia Revolucionària iraniana. "Advertim els nostres enemics que l'era d'atacar i fugir s'ha acabat", va dir el portaveu. La televisió estatal va emetre cançons patriòtiques mentre mostrava imatges de míssils balístics il·luminant el cel de Qatar. Els presentadors parlaven amb to èpic sobre la victòria de l'Iran en una guerra contra les potències imperials. Però, entre bastidors, els líders del país esperaven que el seu atac limitat i l'avís previ convencessin el president Trump d'aturar-se i que Washington pressionés Israel per posar fi als bombardejos intensos sobre l'Iran.

Evitar l'escalada

Abans d'obrir foc contra les forces nord-americanes a Qatar, un dels alts càrrecs iranians va explicar que el pla era no causar víctimes perquè qualsevol mort podria comportar una escalada dels Estats Units i desencadenar més atacs.

Estratègia L'Iran esperava convèncer els EUA per posar fi a l'escalada

El pla semblava haver funcionat. Després Trump va afirmar que tretze dels catorze míssils iranians llançats contra Al-Udeid havien estat interceptats, que no hi havia hagut morts ni ferits nord-americans i que els danys havien estat mínims. En una declaració sorprenent, Trump fins i tot va agrair a l'Iran l'avís "amb antelació, perquè va permetre que no es perdessin vides ni hi hagués ferits". "S'han desfogat i ara, amb sort, no hi haurà més odi", va afegir. Poc després, Trump anunciava un alto el foc imminent entre l'Iran i Israel.

Prèviament, Ali Vaez, director a l'Iran de l'International Crisis Group, havia afirmat que totes les parts implicades podien construir una narrativa de victòria, mentre esquivaven el perill de caure en un conflicte més ampli amb conseqüències greus per a la regió: "Els Estats Units poden dir que han endarrerit el programa nuclear de l'Iran. Israel pot dir que ha afeblit un adversari regional. I l'Iran pot dir que ha sobreviscut i s'ha enfrontat a potències militars molt més fortes".

En poc més d'una setmana, la guerra travessava línies vermelles a una velocitat vertiginosa. Però la disposició de l'Iran a sostenir un conflicte llarg començava a minvar. La majoria dels iranians havien tancat files al voltant de la bandera i havien denunciat la guerra com un atac contra el seu país, tot i que desenes de milers de persones havien hagut d'abandonar casa seva a Teheran i més ciutats. Les botigues, empreses i oficines governamentals estaven tancades. L'impacte econòmic es començava a notar.

"El nostre país no té capacitat per continuar aquesta guerra –va dir Sadegh Norouzi, líder del Partit Nacional per al Desenvolupament, en un col·loqui virtual a Teheran–. Tenim problemes econòmics, problemes per mantenir el suport popular i no tenim la mateixa capacitat militar ni tecnològica que Israel i els Estats Units".

Què farà ara l'Iran és una incògnita. Els responsables occidentals reconeixen que, malgrat els atacs nord-americans contra les instal·lacions nuclears, no saben què ha passat amb l'estoc d'urani de l'Iran. Encara té capacitat per enriquir urani? Intentarà vies més encobertes d'agressió? O provarà ara d'obrir negociacions per aixecar les dures sancions que l'afecten?

El ministre d'Afers Estrangers iranià, Abbas Araghchi, de gira diplomàtica, va declarar que la guerra contra el seu país no havia assolit els objectius. "No dic que no ens hagin fet mal –va afirmar dilluns–, però no han aconseguit el seu objectiu principal: desposseir-nos completament de les nostres capacitats ni cap altre objectiu que poguessin tenir". ▬

com l'Iran volien aturar la guerra". "Ha estat un honor destruir totes les instal·lacions nuclears i, després, *posar fi a la guerra*", va afegir.

Més tard, el president iranià, Masoud Pezeshkian, va celebrar la "victòria" de l'Iran i "la fi de la guerra dels dotze dies". "Avui, després de la vostra valenta resistència, oh gran poble amb una història gloriosa, estem presenciant un alto el foc i la fi d'una guerra de dotze dies imposada al poble iranià per les aventures bèl·liques del règim sionista", va dir el dirigent islàmic. "Tota la glòria d'aquesta victòria històrica pertany a la gran i civilitzadora nació de l'Iran".

El primer ministre israelià, Benjamin Netanyahu, també va descriure l'alto el foc entre l'Iran i Israel com una "victòria històrica", en un discurs televisat davant la nació. Va afirmar que la "victòria serà recordada durant generacions" i que Israel ha pogut eliminar "dues amenaces existencials immediates: una amenaça nuclear i una amenaça de míssils balístics". Netanyahu va celebrar que el seu exèrcit hagi eliminat la cúpula de comandament de l'Iran i que la seva força aèria hagi destruït les instal·lacions nuclears a Isfahan, Natanz i Arak. També va lloar el paper del president dels EUA, Donald Trump, que els ha donat suport " d'una manera mai vista" i ha destruït les instal·lacions de Fordow. ▬

Copyright The New York Times

GUERRA AL PRÒXIM ORIENT

Píndoles d'actualitat

Quasi mil morts a l'Iran

Els atacs israelians contra l'Iran han causat almenys 974 morts i 3.458 ferits en els primers onze dels dotze dies del conflicte. L'ofensiva militar s'ha estès a 26 províncies. Segons la Human Rights Activist News Agency dels EUA, els civils morts sumen 387 i els ferits 1.564. També s'han comptat 268 militars morts i 256 ferits. Hi ha, a més, 319 víctimes de les quals encara no s'ha pogut determinar la condició civil o militar.



GETTY

Almenys 46 víctimes més a Gaza

Almenys 46 persones van morir ahir a Gaza a mans de les forces israelianes mentre esperaven recollir ajuda humanitària, segons les autoritats de la Franja, governada per Hamàs. D'acord amb el portaveu de la Defensa Civil de Gaza, Mahmud Bassal, 21 civils van perdre la vida a la vora d'un punt de distribució d'aliments al centre del territori. I 25 més van morir en un incident separat al sud de la Franja.



ZUMA VIA EUROPA PRESS

Qatar busca la pau a Gaza

El primer ministre de Qatar va afirmar ahir en conferència de premsa que espera que els pròxims dies es puguin celebrar converses indirectes entre Israel i Hamàs com a part d'un nou intent per assolir un acord d'alto el foc i l'alliberament dels ostatges. Mohammed bin Abdulrahman bin Jassim Al-Thani va assegurar que el pla partia d'una proposta dels EUA, però no va oferir detalls sobre el contingut exacte del text.



EUROPA PRESS

Pieter Wezeman

INVESTIGADOR SÈNIOR DEL SIPRI

"L'Iran està militarment sol"

NÚRIA SALA VENTURA
BARCELONA

CEDIDA



Pieter D. Wezeman (Països Baixos, 1977) és investigador sobre exportacions d'armes a l'Institut Internacional de Recerca per la Pau d'Estocolm, un dels referents internacionals en matèria d'armament al món.

Quines capacitats militars té l'Iran després dels últims atacs?
És molt difícil fer-ne una avaluació. D'una banda, hi ha el que pensàvem que l'Iran podia fer abans de la setmana passada i, de l'altra, el que hem descobert que no és capaç de fer. Suposàvem que tenia un arsenal significatiu de míssils balístics i drons capaços de contraatacar Israel. I sí, l'Iran en té molts, però molt pocs han travessat les defenses aèries israelianes. A més, Israel ha aconseguit destruir molts míssils sobre el terreny a l'Iran. Pensàvem que seria difícil per a Israel sostenir una operació militar prolongada sobre territori iranià, però fa més d'una setmana i mitja que manté incursions i sembla que ha destruït o evadit el sistema de defensa aèria iranià.

I Israel? Es pot permetre un conflicte a llarg termini?
Israel ha estat capaç de mantenir la guerra a Gaza, la guerra contra Hezbollah, operacions contra els houthis i també a Síria. Tenint en compte tot això, per a Israel hauria de ser difícil mantenir els atacs a llarg termini. Però no hem d'oblidar que rep un subministrament constant d'equipament militar i ajuda dels EUA, cosa que l'hauria d'ajudar a subsistir durant un període de temps més llarg. Aquest suport és fonamental.

Quin podria ser l'abast d'un atac amb míssils iranians?
L'abast dels míssils iranians és d'uns 2.000 quilòmetres, prou per arribar a Israel i, potencialment, a parts de la perifèria d'Europa. També poden colpejar qualsevol punt de l'Orient Mitjà. Per tant, en teoria l'Iran té capacitat per fer molt de mal. El problema és l'eficàcia real. En els atacs recents, pocs míssils han superat les defenses israelianes, que són molt avançades. Això posa en dubte què pot fer realment l'Iran. També hi ha el debat sobre la navegació al Golf. L'Iran podria intentar bloquejar l'estret d'Ormuz amb míssils balístics, míssils de creuer, drons o fins i tot petites embarcacions, com ja ha fet en el passat. Seria efectiu? No ho sabem. Però només caldrien uns quants impactes reals per interrompre la navegació en una de les artèries comercials més vitals del planeta.

I què passa amb l'arma nuclear?
L'Iran diu que té urani enriquit al 60% i tècnicament podria portar-lo relativament de pressa fins al 90%, que és el nivell necessari per a una arma nuclear. Segons l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica, la quantitat declarada seria suficient per fabricar uns deu dispositius nuclears, en teoria. Ara bé, hi ha incògnites: on és aquest material? L'han conservat tot? Encara tenen la capacitat d'enriquiment operativa? Tenen la capacitat real de fabricar armes nuclears funcionals i, sobretot, de fer-les operatives? És a dir, podrien col·locar-les sobre un míssil o un avió i utilitzar-les com una eina de dissuasió? Històricament, països amb menys recursos que l'Iran actualment –com Corea del Nord fa vint anys, Sud-àfrica fa quaranta-cinc o Israel fa més de mig segle– han aconseguit construir arsenals nuclears. Per tant, encara que no sapiguem exactament en quin punt es troba l'Iran avui, és plausible pensar que podria seguir una trajectòria semblant. El que ningú pot saber és quant de temps caldria.

Els atacs israelians contra objectius governamentals a l'Iran busquen un canvi de règim?
Només cal escoltar Netanyahu: ha dit clarament què vol aconseguir i que això és una opció que està sobre la taula. Ara bé, l'Iran té 85 milions d'habitants i una part significativa està disposada a anar a la guerra. La qüestió és fins a quin punt la població vol defensar el règim actual. És difícil saber la base real de suport al règim, com va passar a l'Iraq del 2003, quan el sistema es va enfonsar ràpidament.

Es pot comparar la situació de l'Iran amb la de l'Iraq del 2003?
Hi ha comparacions possibles, però també grans diferències. El règim de Saddam Hussein estava menys arrelat i acceptat dins de l'Iraq que el sistema iranià. El risc que un canvi de règim a l'Iran acabi en el caos, com a l'Iraq, Síria o Líbia, és molt alt. L'Iran és un país complex, gran, amb recursos naturals i una història de resistència popular. Tot això fa pensar que no seria fàcil imposar-hi un nou ordre.

Els EUA han intervingut per ajudar Israel. Algú ajudarà l'Iran?
L'Iran ha estat sotmès a un embargament d'armes de l'ONU durant uns deu anys i això ha fet que enfortís la seva indústria militar. L'única excepció destacable ha estat la relació amb Rússia, on l'Iran ha exportat drons. Tècnicament, Rússia podria estar disposada a subministrar armament a l'Iran, però necessita les armes per a la guerra a Ucraïna. Per tant, no hi ha ara mateix cap actor amb voluntat clara de donar suport militar a l'Iran, ni venent-li armament ni oferint-li ajuda. L'Iran està realment sol en aquest aspecte.



GÖTEBORGSOPERANS
DANSKOMPANI

HAMMER

BY ALEXANDER EKMAN

VIBRANT I IMPREVISIBLE: DANSA AMB LA COMPANYIA
DE L'ÒPERA DE GÖTEBORG

Amb el suport de Damm Fundació

mesoestetic 40th anniversary | 1985 - 2025
Benefactor
del Cercle de la Dansa

liceu.cat – 93 485 99 13

Consulteu tot el contingut audiovisual a www.liceuoperaplus.com

EL REARMAMENT D'EUROPA

Trump diu que Espanya és un "problema" per la despesa militar

Rutte condiciona el compromís dels EUA amb l'OTAN a l'increment del pressupost en defensa



GERARD FAGEDA
ENVIAT ESPECIAL A LA HAIA

Donald Trump no es va esperar ni a aterrar a la Haia per carregar contra Espanya. Des de l'Air Force One, de camí cap a la cimera de l'OTAN, el president dels Estats Units va qualificar l'estat espanyol de "problema" per la reticència expressada a incrementar la despesa militar fins al 5% del producte interior brut (PIB), tal com exigeix la Casa Blanca i ja han acceptat la gran majoria de socis atlàntics. "Hi ha un problema amb Espanya. Espanya no hi està d'acord, cosa que és molt injusta per a la resta", va dir el magnat novaiorquès en declaracions a la premsa. Tot i això, Trump ja ha cantat victòria abans que els socis segellin l'acord avui i ha augurat que la trobada "serà un èxit" per a la seva administració.

A hores d'ara, Pedro Sánchez és l'únic líder de l'Aliança Atlàntica que es nega públicament a cedir davant la imposició de la Casa Blanca. Ara bé, fonts de la Moncloa remarquen que volen evitar un "conflicte internacional" amb el magnat novaiorquès, que ja ha humiliat altres líders internacionals davant les càmeres. Per aquest motiu, el govern espanyol ha evitat en tot moment apel·lar directament a Washington, si bé s'ha mostrat molt dur contra el ritme de rearmament que propugna l'OTAN. D'aquesta manera, pretén donar com menys munició millor al president dels EUA perquè no carregui contra Sánchez i en surti malparat. "Volem que demà vagi bé", explicaven ahir fonts del govern espanyol.

D'altra banda, el president dels Estats Units també va publicar a la seva xarxa social el que suposadament sembla un retall d'una notícia de diari en què es veu el títol "Espanya amenaça amb fer descarrilar la cimera de l'OTAN" i un gràfic dels percentatges que destina cada aliat atlàntic a la defensa. I, per descomptat, l'estat espanyol es troba a la cua, perquè és el soci que gasta una taxa més baixa del seu PIB en defensa.

De fet, la Moncloa assegura que les discrepàncies públiques i les contradiccions entre Sánchez i Rutte estan "acordades". En cap cas, segons les mateixes fonts, Espanya vol "torpedinar ni alterar la cimera de l'OTAN" i l'acord del 5% de despesa militar que es preveu que segellin els aliats. Ara bé, el president espanyol manté que es pot quedar en només el 2,1%, si bé el mateix Rutte i els EUA li han insistit que ha d'assolir el 5%, com tots els socis.

Les paraules de Trump van arribar just després que Rutte vinculés el compromís dels Estats Units amb la protecció d'Europa al fet que els estats europeus destinin més diners a la seguretat. "Els europeus i els canadencs no estem gastant prou. Volen que igualem la quantitat que els Estats Units estan invertint en defensa", va dir en una compareixença el secretari general de l'OTAN, que és molt afí a la Casa Blanca.

En la mateixa línia, Rutte va tornar a afegir pressió als aliats europeus que són a la cua de despesa militar i va esmentar fins a vuit països que ja s'han compromès a arribar al 3,5%, com ara Estònia, Polònia, Letònia, Lituània i Finlàndia, que són els que senten més imminent l'amenaça de l'expansionisme del règim de Vladímir Putin per motius històrics i geogràfics. Fins i tot el secretari general de l'OTAN va confirmar que Alemanya s'havia compromès a assolir el 3,5% de despesa militar el 2029.

De fet, alguns països han criticat obertament que Sánchez no vulgui assolir el 5% de despesa militar i demani un tracte especial a l'Aliança Atlàntica. Entre altres, la primera ministra danesa, la també socialdemòcrata Mette Frederiksen, va qualificar aquesta petició d'"injusta"; el primer ministre suec, Ulf Kristersson, es va mostrar contrari a "excepcions" dins l'OTAN, i el ministre de Defensa polonès, Władysław Kosiniak-Kamysz, va afirmar que "desviar-se" de la fita del 5% de despesa militar seria un "mal exemple".

Zelenski, relegat a un segon pla

El retorn de Trump a la Casa Blanca ha relegat completament Volodímir Zelenski a un segon pla a la cimera de l'OTAN. El dirigent ucraïnès no ha participat en cap sessió general amb la resta de líders i la trobada de treball entre l'Aliança Atlàntica i Ucraïna s'ha rebaixat a l'àmbit ministerial. Només ha mantingut trobades bilaterals al marge de la reunió oficial i participarà en els sopars i dinars informals organitzats al llarg d'aquests dies a la Haia. En un dels àpats en què assisteix Zelenski, el sopar d'ahir a la nit, estava previst que coincidís amb Trump i, entre molts altres líders, Sánchez.

Amb tot, el secretari general ha volgut recuperar el compromís de l'OTAN sobre el "camí irreversible" d'Ucraïna cap a formar part de l'Aliança Atlàntica. Es tracta d'un vocabulari que els aliats van acordar en l'última cimera a Washington, sota l'administració de Joe Biden. Però ara fonts diplomàtiques apunten que no s'acordarà mantenir-lo en les conclusions de la cimera d'aquest any a la Haia per la pressió de Donald Trump. En tot cas, Zelenski va agrair ahir a Rutte que almenys s'hagi compromès de manera verbal que el futur d'Ucraïna estigui vinculat a l'entitat militar més poderosa del món.

KEVIN LAMARQUE / REUTERS



El president dels EUA, Donald Trump, abans d'enlairar-se cap a la Haia.

Rutte es doblega a Trump en una conversa privada

No és cap secret que l'OTAN està controlada pels Estats Units i que el secretari general de l'Aliança Atlàntica ha de ser fidel als interessos del Pentàgon per no perdre la cadira. Ara bé, el neerlandès Mark Rutte ha estat un dels caps de l'organització que de manera més explícita ha fet pinya amb l'administració dels EUA. En una conversa privada entre Rutte i Trump feta pública ahir pel president dels EUA, la seva relació de supeditació va quedar més palesa que mai.

Rutte felicitava Trump per l'acord dels aliats atlàntics que es preveu que segellin a la cimera de la Haia, en què es comprometen a augmentar la despesa en defensa. "Europa pagarà en gran, tal com ha de ser, i serà la teva victòria", diu un dels missatges. "Donald, ens has conduït a un moment realment molt important per a Amèrica i Europa. Aconseguiràs una cosa que cap altre president americà en dècades podria haver aconseguit", deia un altre dels missatges que es van intercanviar. Rutte també felicitava Trump per l'atac de Washington a l'Iran, que qualificava d'"intervenció decisiva" i "realment extraordinària".

TRIBUNALS

FERNANDO SÁNCHEZ / EUROPA PRESS



El ministre de la Presidència, Félix Bolaños, ahir en una compareixença des del Congrés dels Diputats.

El jutge del cas Begoña vol imputar Bolaños

El ministre mostra "preocupació per la imatge de la justícia" i espera que el Suprem aturi Peinado

OT SERRA
MADRID

L'intent del polèmic jutge Juan Carlos Peinado d'estrènyer el cercle sobre Pedro Sánchez s'ha cobrat una nova víctima: el ministre de la Presidència i Justícia, Félix Bolaños. En una interlocutòria coneguda ahir, l'instructor del cas de Begoña Gómez eleva una exposició raonada al Tribunal Suprem perquè investigui Bolaños per presumptes delictes de malversació de fons públics i fals testimoni. Tot plegat, pel nomenament de Cristina Álvarez, una assessora de la Moncloa que treballava com a assistent per a la dona de Pedro Sánchez. Li atribueix la responsabilitat de la designació en l'època en què era secretari general de la Presidència del govern espanyol. En una compareixença als mitjans, Bolaños va expressar "tranquil·litat total", però també "preocupació per la imatge de la justícia" que deixa aquesta resolució.

"És una bona notícia per a la justícia que el Suprem es pugui pronunciar sobre aquesta instrucció i l'exposició motivada. Un Suprem professional que adoptarà una decisió justa i ajustada als fets", va vaticinar Bolaños. El ministre va evitar qualificar de prevaricació la decisió, si bé que la Moncloa emmarca aquest cas en el *lawfare* ja és conegut. Bàsicament és una "causa política", reiteren fonts governamentals. La Moncloa espera que el Suprem "hi posi ordre" i que Peinado torni a rebre un correctiu com els que en més d'una ocasió ja ha rebut de l'Audiència Provincial de Madrid.

La interlocutòria de Peinado està plena d'errates i conté un error especialment destacat quan resumeix la declaració com a testimoni de Bolaños. Explica que l'exministre va coincidir amb Gómez i Álvarez dues o tres vegades: "Alguna era en un acte polític de presentació de la candidatura del president del govern espanyol a les eleccions generals de 2019 [...] L'última va ser al tanatori per la mort de la Sra. Gómez", escriu el jutge, en referència al traspàs del pare de la dona de Sánchez, el 26 de juny de l'any passat.

La tensió Bolaños-Peinado

El delicte de fals testimoni atribuït a Bolaños seria suposadament per haver faltat a la veritat quan va declarar sobre el cas el 16 d'abril. "Ha omès, amb reticències malicioses, les respostes correctes, que responguessin a la veritat, que coneixia quan se li van fer les preguntes com a testimoni i sota jurament", conclou Peinado. De fet, quan es va fer públic l'àudio de la declaració ja es va poder constatar la tensió entre el jutge i el ministre. "No sé a què obeeix que somrigui ara", va etzibar-li Peinado. "Em resulta molt sorprenent el seu interrogatori, per això he somrigut", li va respondre. "No em respongui amb evasives", s'hi va tornar el jutge.

Delictes
El jutge li atribueix presumpta malversació i fals testimoni

Fets
Bolaños es va desmarcar de la designació de l'assistent de Gómez

El magistrat volia que Bolaños li expliqués qui era la persona responsable de nomenar Álvarez com a assistent de Begoña Gómez i va arribar a suspendre l'interrogatori perquè el ministre se n'assegurés. Finalment, va donar el nom de Raúl Díaz com la persona de qui depenia Álvarez en tant que responsable de la coordinació del personal dels edificis del palau i del consell de ministres al complex de la Moncloa. I a ell l'hauria nomenat el vicesecretari general de Presidència, Alfredo González, que al seu torn el va designar el mateix Bolaños. Peinado atribueix el fals testimoni al ministre pel fet que Raúl Díaz, posteriorment, va negar haver nomenat Álvarez, tot i que sí que va admetre que aquesta treballadora en depenia jeràrquicament. "Per tant, l'exposició motivada s'erigeix sobre una resposta que el ministre no va donar", es queixen a l'entorn de Bolaños.

"Pot haver participat directament en el nomenament de Cristina Álvarez com a personal eventual i conegut o controlat les tasques que duia a terme, percebent les seves retribucions d'una partida dels pressupostos generals de l'Estat", sosté Peinado. Aquesta seria la pota per atribuir-li el delicte de malversació de fons. El jutge qüestiona que es dediquin fons públics a la contractació d'Álvarez per fer tasques que no responen a actes públics de Gómez com a dona del president, sinó a activitats privades.

La decisió del Suprem

Com a membre del govern espanyol, Bolaños està aforat davant el Suprem, de manera que serà la sala d'admissions de l'alt tribunal qui haurà de resoldre sobre aquesta proposta de Peinado. Caldrà veure si els magistrats que la componen –Andrés Martínez Arrieta, Julián Sánchez Melgar, Pablo Llarena, Ángel Hurtado i Leopoldo Puente– assumeixen la tesi del jutge madrileny. En cas que així sigui, tindrà com a imputats el fiscal general de l'Estat, el ministre de la Presidència i la mà dreta fins fa poc de Pedro Sánchez, Santos Cerdán, en el cas Koldo-Ábalos. És a dir, pràcticament tot el cercle més pròxim del president espanyol.

"Plou sobre mullat", reaccionava ahir el líder del PP, Alberto Núñez Feijóo. En declaracions als mitjans, va afirmar que el govern espanyol tenia "massa problemes judicials per afegir-ne un més". Amb tot, va preferir "ser prudent" a l'espera que el Suprem decideixi si veu recorregut a l'última maniobra de Peinado.

6.000 euros pel 45% de Servinabar

La Unitat Central Operativa (UCO) de la Guàrdia Civil va lliurar ahir al Tribunal Suprem el contracte per mitjà del qual Santos Cerdán va adquirir per 6.000 euros el 45% de l'empresa Servinabar –en el punt de mira per suposades adjudicacions irregular d'obra pública–. Es tracta d'un contracte que van signar Cerdán i l'empresari Joseba Antxón Alonso Egurrola i que els agents van trobar a casa del segon. La defensa de Cerdán, que havia demanat que s'aportés el document, va recalcar que era un "contracte privat" –no una escriptura, com inicialment va dir l'UCO– i nega que arribés a tenir cap "efecte jurídic". L'empresa també ha desmentit que Cerdán arribés a ser-ne soci, tot i que al document consta el seu segell.

L'advocat de l'exsocialista, Benet Salellas, va explicar ahir que el seu client donarà totes les explicacions a la compareixença al Suprem el 30 de juny, que ha demanat que es retransmeti per estríming i amb mitjans, per bé que aquesta fase del procediment té caràcter reservat. Segons va argumentar el lletrat, volen evitar "judicis paral·lels" amb el cas.

TRIBUNALS

Les claus de la polèmica instrucció de Peinado

L'Audiència Provincial de Madrid ha corregit unes quantes vegades decisions del jutge

OT SERRA
MADRID

L'intent del jutge Juan Carlos Peinado que el Tribunal Suprem investigui el ministre de la Presidència i Justícia, Félix Bolaños, és l'últim moviment d'una instrucció polèmica que a la Moncloa no s'amaguen de situar en el context del *lawfare*. De fet, el president espanyol, Pedro Sánchez, va arribar a presentar una querella per prevaricació contra el jutge.

Acumulació de fets a investigar

El cas que afecta la dona del president espanyol, Begoña Gómez, va començar a partir d'una querella de Manos Limpias basada en informacions publicades als mitjans de comunicació. Inicialment Peinado va obrir diligències per dues qüestions: d'una banda, un suposat tràfic d'influències en el rescat d'Air Europa; i, de l'altra, perquè va elaborar cartes de recomanació a favor de Juan Carlos Barrabés, soci de Gómez a la càtedra que dirigia a la Universidad Complutense i receptor de subvencions de l'empresa pública Red.es.

Posteriorment, la causa s'ha anat ampliant cap a altres qüestions i ara també s'investiga una suposada apropiació indeguda d'un programa de la Universidad Complutense, així com la contractació des de la Moncloa d'una assistent de Begoña Gómez, Cristina Álvarez, per presumpta malversació de fons públics.

Les correccions de l'Audiència

Ja el maig del 2024, un mes després d'obrir-se la causa, l'Audiència Provincial de Madrid va fer una primera correcció a Peinado i va determinar que arxivés la part de la investigació relativa al rescat d'Air Europa. El jutge no ha fet cas d'aquesta decisió de la instància superior i en una interlocutòria recent de fa un mes li va haver de recordar aquesta acotació. El govern espanyol, la Fiscalia i la defensa de Gómez han considerat que Peinado estava instruint una causa general i prospectiva, si bé l'Audiència Provincial no ha avalat aquesta tesi promoguda per la Moncloa.

Imputacions dubtoses

Actualment, a la causa consten com a investigats Begoña Gómez, l'assessora Cristina Álvarez, l'empresari Juan Carlos Barrabés i el delegat del govern espanyol a Madrid, Francisco Martín, que va ser el successor de Bolaños a la secretaria general de Presidència del govern espanyol. El maig passat l'Audiència de Madrid va anul·lar la imputació del rector de la Complutense, Joaquín Goyache, i del director de l'Institut d'Empresa (IE) Juan José Güemes, a qui havia imputat després d'haver-los citat a declarar com a testimonis, en què estaven obligats a dir la veritat.

Sobre Goyache, segons l'Audiència no hi havia fets objectius incriminatoris en relació amb la càtedra i els màsters que Gómez dirigia a la Complutense. En relació amb Güemes, havia decidit investigar-lo per una suposada contradicció amb la directora de recursos humans de l'IE sobre si Gómez havia estat contractada pel fet de ser la dona del president espanyol. Va resultar que ningú ho havia dit, sinó que va ser Peinado qui va tergiversar les declaracions dels testimonis.

EUROPA PRESS



L'empresària, Begoña Gómez, esposa del president espanyol, Pedro Sánchez.

Agitadors d'extrema dreta

Una de les compareixences de Gómez als jutjats de Plaza Castilla, el juliol de l'any passat, va estar marcada per la filtració d'imatges de la parella de Sánchez als passadissos i a la sala de vistes. Això va ser possible perquè s'hi va colar l'agitador ultra Vito Quiles, que va aconseguir entrar a l'edifici gràcies a les associacions d'extrema dreta que exerceixen l'acusació popular, com Hazte Oír, Manos Limpias i Vox. De fet, el partit Vox de Santiago Abascal també va poder acudir a la Moncloa a la declaració com a testimoni del president espanyol, Pedro Sánchez.

Les visites a la Moncloa

Al jutge Peinado també se li ha recriminat l'espectacularització en les declaracions de Pedro Sánchez i Félix Bolaños, tots dos interrogats presencialment a la Moncloa. La llei preveu que el president espanyol pugui declarar com a testimoni per videoconferència, però el magistrat va voler accedir amb cotxe al complex presidencial amb tota la pompa i davant de totes les càmeres.

PARTITS POLÍTICS

Una quarantena d'excàrrecs del PSOE demanen a Sánchez que plegui

ARA
BARCELONA

A les veus de la dreta i l'extrema dreta que demanen al president espanyol, Pedro Sánchez, que plegui per l'escàndol del cas Cerdán s'hi afegeixen les d'algunes antigues primeres figures del seu propi partit. Un total de 38 excàrrecs del PSOE van enviar ahir una carta a Sánchez exigint-li que dimiteixi com a secretari general i convoqui un congrés extraordinari davant dels "continus escàndols" que sacsegen el govern espanyol. Entre els signants hi ha l'exministre José Barrionuevo i l'excàrrec Rafael Vera –condemnats pels GAL–, així com els expresidents del Senat Juan José Laborda i Javier Rojo. També els exministres César Antonio Molina i Javier Sáenz Cosculluela, a més de l'exlíder dels socialistes bascos Nicolás Redondo –expulsat del partit pels seus dards recurrents a la direcció de Ferraz– i l'ex secretari general del partit a Madrid Tomás Gómez.

A la carta, els excàrrecs del PSOE carreguen amb duresa contra Sánchez i contra la "progressiva marginació" del poder legislatiu que consideren que ha promogut des de la Moncloa. "Els casos de corrupció vinculats a persones de la teva màxima confiança, com ho han estat els dos últims secretaris d'organització, se sumen a una pràctica de govern caracteritzada per espúries decisions polítiques que han suposat una efectiva mutació de la Constitució", diuen. I citen, entre d'altres, la falta de pressupostos generals o les negociacions "opaques" sobre la llei d'amnistia. Per als signants, Sánchez ha de plegar perquè la necessària "regeneració democràtica" que cal al PSOE no pot ser liderada "pel responsable de l'actual procés de degradació institucional". Però de moment l'únic que es preveu és la celebració d'un comitè federal el 5 de juliol. En tot cas, des de la direcció del PSOE van treure ferro a la carta assenyalant que qui hi ha al darrere són els crítics habituals de Sánchez. Fonts de Ferraz la van atribuir a un "club de ressentits" que –subratllen– no està per "donar lliçons" a ningú, ja que molts d'ells no són "ni verges ni purs".

CHRISTIAN HARTMANN / REUTERS



El president espanyol, Pedro Sánchez, ahir a la Haia.

LLEI D'AMNISTIA

"La Constitució no prohibeix l'amnistia": el debat al TC avança

El ple podria dictar una resolució final avui o demà

NÚRIA ORRIOLS GUIU
MADRID

BORJA SANCHEZ-TRILLO / EFE



"La Constitució no prohibeix l'amnistia". Aquesta és la conclusió a què van arribar ahir la majoria dels magistrats del Tribunal Constitucional (TC), que continuen deliberant sobre la norma de l'oblit judicial. Segons fonts del tribunal, en aquesta primera part del debat els membres del TC van discutir sobre si una amnistia en abstracte té cabuda a la carta magna, i la majoria progressista, tal com ja indicava l'esborrany de la vicepresidenta del Constitucional, Immaculada Montalbán, considera que sí que hi té encaix. És a dir, a diferència dels indults generals, que sí que estan explícitament prohibits, una amnistia pot tenir-hi espai. Ara bé, sempre que, apunten fonts coneixedores del debat, hi hagi hagut una "crisi constitucional". Avala, doncs, l'amnistia com una mesura excepcional.

D'aquesta manera, descarten els arguments del recurs del PP, que considerava que les Corts s'estaven extralimitant de les seves funcions elaborant l'amnistia sense tenir-ne una competència atribuïda i això afectava la funció jurisdiccional.

Ara bé, en té, concretament, la "llei d'amnistia per a la normalització institucional, política i social a Catalunya"? Això és el que continuaran debatent els magistrats en la sessió següent, després d'haver superat la primera fase del debat. De fet, fonts del tribunal consideren que podrien arribar a una conclusió sobre la llei avui mateix o com a màxim demà. "Avancen a bon ritme", diuen.

Les altres parts del recurs del PP

Cal tenir en compte que els populars van presentar un recurs d'inconstitucionalitat en contra de tota la llei –per això han debatut primer sobre el seu encaix a la Constitució– i, subsidiàriament, van impugnar unes altres parts de la norma. És per això que, un cop els membres del TC resolguin si la llei concreta té encaix o no a la carta magna, passaran a discutir les impugnacions tècniques que també posava en relleu el PP.

Els magistrats del Tribunal Constitucional durant la deliberació sobre la llei d'amnistia.

Com, per exemple, si la llei atempta o no el principi d'igualtat per despenalitzar només conductes relacionades amb el Procés. O també, afegeixen les mateixes fonts, han de debatre sobre l'abast de la norma, perquè el recurs popular advertia que era "arbitrari" i no quedava prou delimitat el període temporal que engloba l'amnistia. Segons el parer del PP, tot i que la llei s'acaba al 2023, sempre es podria al·legar que hi entressin nous fets relacionats amb el Procés del 2017.

Ara bé, bona part d'aquests arguments ja són rebatuts a l'esborrany de la sentència que ha elaborat Montalbán. Un esborrany sobre el qual el ple del TC debat i ha de dictar la sentència definitiva. En aquest text Montalbán considera que la llei d'amnistia no vulnera el principi d'igualtat ni és arbitrària, perquè no va dirigida només a la ideologia independentista com diu el PP, sinó a accions i conductes concretes relacionades amb la consulta del 9-N i del referèndum de l'1-O. Així, encara que admet que la llei beneficia més qui tira una pedra per una manifestació del Procés que per un desnonament, l'esborrany diu que l'emparament de la norma no ve donat per la ideologia sinó pel context del Procés. Ara cal veure si la majoria progressista compra els mateixos arguments que ha plasmat Montalbán a l'esborrany de la sentència per tombar el recurs del PP. Fonts coneixedores del debat dins el tribunal apunten que hi pot haver canvis per potenciar la robustesa dels arguments jurídics. És a dir, sense canviar-ne el sentit però sí garantir-ne la solidesa.

CaixaForum
Montjuïc, Barcelona
Exposició fins al 21 de setembre



Fundació "la Caixa"

Mirades

El bot del cavall a Ciutadella

Les festes de Sant Joan de Ciutadella, a Menorca, sempre deixen imatges espectaculars. En aquesta, captada per David Arquimbau al menjador d'una casa del centre històric de la ciutat, el caixer capellà fa un bot amb el seu cavall davant l'alegria dels presents, en la celebració del caragol de Santa Clara.

25-06-2025 Foto: David Arquimbau


Rakuten

Successos

Mor un home en un incendi en un centre d'acollida de Barcelona

Un home va morir ahir al matí en un incendi en un centre de primera acollida a la Zona Franca de Barcelona, segons va explicar el tercer tinent d'alcaldia de Prevenció, Seguretat, Convivència i Règim Interior de Barcelona, Albert Batlle. Els Bombers de Barcelona van rebre l'avís passades les sis del matí i es van activar molt de pressa, perquè el parc de bombers és just al davant d'aquest centre, que atén persones en situació de vulnerabilitat, especialment sense llar. Segons Batlle, es tracta d'un incident que no té res a veure amb la revetlla.

Durant la intervenció dels bombers es van evacuar 84 persones, que seran ateses en uns altres centres assistencials fins que no es torni a habilitar el de la Zona Franca. Els Mossos d'Esquadra estan investigant les causes de l'incendi. Aquest centre de primera acollida, situat al número 9 del carrer 60, ofereix serveis de centre de dia i hi dormen persones en situació de sensellarisme. En l'incident hi van treballar nou dotacions dels Bombers de Barcelona. Fins al lloc dels fets es van desplaçar també unes quantes unitats de Guàrdia Urbana de Barcelona i del Sistema d'Emergències Mèdiques.

Agressió

Ferit greu un vigilant de Renfe a l'Hospitalet per un atac amb ganivet

Un vigilant de seguretat de Renfe va resultar ferit greu ahir en un atac amb un ganivet de grans dimensions a l'Hospitalet de Llobregat. Un assaltant el va atacar amb l'arma per robar-li i l'home va acabar malferit, segons van explicar els Mossos d'Esquadra a l'ACN.

Segons va avançar *El Caso*, els fets van tenir lloc ahir cap a quarts de set del matí, després de la revetlla de Sant Joan, a la rambla Just Oliveras, molt a prop de l'estació de Rodalies. Dos vigilants de seguretat que acabaven el seu torn van ser assaltats per un grup que els volia robar i un dels homes va rebre unes quantes ferides al braç. Els Mossos d'Esquadra van obrir una investigació sobre aquest apunyalament per determinar-ne l'autoria i, de moment, no han practicat cap detenció.



LUCIA PARDO

Tribunals

Queixa arxivada contra la jutgessa de violència masclista Francisca Verdejo

El Consell General del Poder Judicial (CGPJ) va arxivar ahir una tercera queixa contra la titular del jutjat de violència sobre la dona número 2 de Barcelona, Francisca Verdejo. És el tercer arxivament des del mes de maig passat per suposadament haver vulnerat drets de víctimes de violència masclista.

La queixa va ser presentada el 19 de març a través de la pàgina web del CGPJ i el dia 24 d'aquell mateix mes es va donar al denunciant un termini de deu dies perquè remetés el seu escrit de queixa signat juntament amb una còpia del document d'identitat. Com que no va rebre cap comunicació més, el 26 de maig el promotor de l'acció disciplinària va acordar l'arxivament de la diligència. En els últims mesos Verdejo ha rebut crítiques molt dures pel tracte a les víctimes al seu jutjat. Ara bé, Verdejo també ha rebut el suport unànime dels jutges i fiscals especialistes en violència masclista a la ciutat com a resposta a les crítiques.

SANT JOAN

PERE VIRGILI


Un nen en una foguera a Barcelona.

Un noi mort i dos ferits en estat greu durant la revetlla

Barcelona tanca la nit amb 33 detinguts i 330 actuacions dels bombers

ARA
BARCELONA

Un mort i dos ferits en estat greu durant la revetlla de Sant Joan. La víctima mortal és un noi de 25 anys que dimarts a la matinada va caure de la muralla de la Seu Vella de Lleida mentre estava de celebració. Quan hi van arribar els serveis d'emergència encara estava viu, però ferit de gravetat, i va morir durant el trajecte a l'Hospital Arnau de Vilanova. Els Mossos van obrir una investigació per aclarir els fets, tot i que apunten que es tractaria d'una caiguda accidental. El noi presentava clars símptomes d'embriaguesa, segons la policia.

A més, un nadó d'un mes va resultar ferit greu per l'explosió d'un petard a Palau-solità i Plegamans. La criatura, que va patir cremades de primer i segon grau al cap, està hospitalitzada a l'àrea infantil de l'Hospital Vall d'Hebron. L'altre ferit de gravetat és un home que va patir cremades quan es va incendiar el cotxe on era: també està hospitalitzat a la Vall d'Hebron. En total, els Bombers de la Generalitat van rebre 1.356 avisos al llarg de tota la nit, sobretot per incendis urbans i de vegetació.

A Barcelona, el balanç de la revetlla va ser de 33 persones detingudes per la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra i 330 intervencions dels bombers de la ciutat: 97 van ser per incendis, segons va explicar ahir el tercer tinent d'alcaldia de Prevenció, Seguretat, Convivència i Règim Interior de Barcelona, Albert Batlle, que va destacar la "normalitat" amb què va transcórrer la nit de Sant Joan a la capital catalana. El foc més important va ser el de la carretera de les Aigües, on es van cremar 2,5 hectàrees de terreny, i Batlle va assegurar que tots els incendis es van extingir amb èxit. També es van presentar fins a 367 denúncies a la policia per motius diversos.

Batlle va destacar "la celeritat" amb què es van reobrir les platges, d'on els equips de neteja van retirar fins a 65 tones de brutícia. De fet, al llarg de la nit la mitjana d'assistents a les platges barcelonines va ser de 92.000 persones, amb un pic de 111.000 a mitjanit. Es tracta d'un increment significatiu d'assistents respecte a anys anteriors, però no hi va haver accidents destacats, més enllà d'una persona que el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) va traslladar a l'hospital amb símptomes d'ofegament. Per netejar les platges, la policia va haver de desallotjar milers de persones que encara continuaven de festa al final de la nit.

Incendis destacats

Els bombers van haver d'actuar a tot el país, amb alguns incendis destacats de matinada en habitatges amb danys personals. A les 4 de la matinada es va notificar un incendi en una casa a Puigverd de Lleida que va requerir l'actuació de tres dotacions per apagar-lo. A més, el SEM va atendre un home i tres dones a causa del foc que van acabar derivats a l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida en estat menys greu.

També es va cremar la campana extractora i l'armari d'una cuina d'una casa a Tortosa: el foc va obligar a enviar-hi quatre dotacions i a traslladar dues persones a l'Hospital Verge de la Cinta per inhalació de fum.

Els avisos de testimonis advertint de petits incendis causats per pirotècnia van ser freqüents. A Martorell, un petard va causar un petit incendi en un pis del carrer Esparreguera. També hi va haver un petit incendi en un domicili de la Gran Via de l'Hospitalet de Llobregat. Els bombers van evacuar un dels pisos, on en el moment del foc dormia un home. Els bombers també van apagar un incendi de vegetació que va cremar una zona de camps de cereals sense segar a Rubí, i a Santa Coloma de Farners va cremar un transformador.

D'altra banda, els Mossos d'Esquadra van desplegar un dispositiu especial per garantir la seguretat, la mobilitat i l'ordre públic durant la revetlla. Durant la nit es van detenir un total de 105 persones, 32 directament relacionades amb la revetlla. Del total de detencions, 30 van ser per delictes contra el patrimoni, 7 per lesions, 12 per violència de gènere i 56 per altres fets. Els agents desplegats amb aquest dispositiu especial també van aixecar 37 actes per infraccions de la llei de seguretat ciutadana.

Pel que fa a les carreteres, no es va haver de lamentar cap víctima mortal de trànsit durant la revetlla: es van realitzar 2.243 lectures d'alcoholèmia, 157 de les quals van resultar positives i, d'aquestes, 17 van ser penals. Això sí, hi va haver 25 accidents amb un total de 9 persones ferides lleus i una de ferida greu.

PUBLICITAT

SALUT

Creen per primer cop un teixit de cor amb bioimpressió 3D

L'Idibell aconsegueix que l'òrgan bategui durant un mes

ARA
BARCELONA

Científics catalans de l'Institut d'Investigació Biomèdica de Bellvitge (Idibell) han creat per primera vegada un tros de teixit del cor que pot créixer, madurar i sobreviure a llarg termini dins un animal. Fins ara aquesta mena d'experiments fracassaven perquè són teixits molt complexos i, si no reben prou sang i nutrients, no maduren correctament i acaben morint. Ara aquests investigadors ho han aconseguit amb una bioimpressora 3D: han elaborat petits vasos sanguinis amb aquesta eina que han permès que el teixit s'integri a la perfecció al sistema circulatori i sobrevisqui un mes després de l'implant.

Fins ara, l'esperança de vida d'aquests teixits no superava les dues setmanes, per la qual cosa els investigadors creuen que amb aquesta tècnica es podrien fabricar pedaços de cor per substituir parts afectades de l'òrgan d'un pacient i que aquest recuperi la seva funcionalitat. En concret, els investigadors han elaborat un trosset de miocardi, un dels músculs que s'encarreguen de bombar la sang, i han comprovat que el teixit bategava correctament i s'havien generat nous vasos sanguinis que el nodrien de sang i nutrients. Ara per ara ho han aconseguit amb un animal, però creuen que en un futur es podrà aplicar en humans com a teràpia per a les persones que tenen alguna malaltia cardiovascular. "Per poder portar aquesta teràpia al primer pacient, estimem que caldrien uns quatre anys més de recerca i la col·laboració amb altres centres de recerca. Hem sol·licitat un projecte europeu, però no ens l'han concedit: per tant, haurem de buscar altres vies per tirar endavant", explica Ángel Raya, líder de l'estudi.

Teràpies
La troballa obre la porta a nous tractaments contra cardiopaties

Millora
Fins ara l'esperança de vida d'aquests teixits era inferior

La "recepta" per imprimir

La bioimpressió 3D permet elaborar diferents capes que donen bona estructura i estabilitat al teixit perquè sobrevisqui. Aquesta eina utilitza biotinta, és a dir, material elaborat amb cèl·lules mare per crear els teixits cardíacs. La "recepta" que han trobat els investigadors perquè la fórmula funcioni i el teixit s'adapti correctament al cor és posar tres capes de biotinta muscular entre dues capes de biotinta vascular. Aquests materials estan compostos per gelatina, que proporciona consistència i plasticitat al teixit, però també per una proteïna anomenada fibrinogen i per àcid hialurònic, que donen estructura, flexibilitat i suport a les cèl·lules.

IDIBELL



Imatge de la bioimpressora que han utilitzat a l'Idibell

Finalment, la biotinta inclou transglutaminasa microbiana, un enzim que promou la creació d'enllaços entre capes de cèl·lules, una característica essencial per a l'estabilitat del teixit un cop implantat. A partir d'aquesta base, es poden generar les dues tintes separadament. Per una banda, a la biotinta muscular cal afegir-hi cèl·lules musculars anomenades cardiomiòcits, mentre que per aconseguir la biotinta vascular s'utilitzen microfragments vasculars que s'extreuen del mateix pacient.

CONTINGUT PATROCINAT

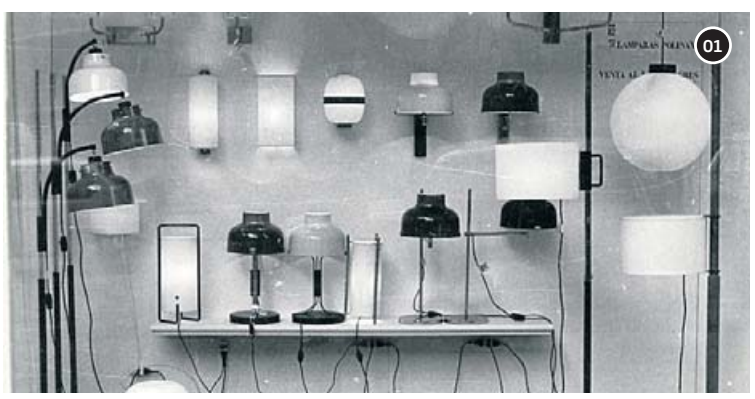
El DHub dedica una mostra retrospectiva a Miguel Milá, figura clau del disseny industrial

A través de més de 200 peces, prototips i obres recents, l'exposició ofereix un recorregut únic per la vida personal i professional de Milà, pioner i precursor del disseny industrial a Catalunya i a Espanya

Del 19 de juny al 28 de setembre es podrà visitar al Disseny Hub Barcelona (DHub) *Miguel Milá. Dissenyador (pre)industrial*, la mostra retrospectiva més extensa que s'ha organitzat mai sobre aquest pioner i precursor del disseny industrial a Catalunya i a Espanya. Amb un estil funcional, elegant i atemporal, Milá va esdevenir un dels noms més reconeguts de la disciplina, guardonat amb premis nacionals i internacionals de gran prestigi.

Comissariada per Gonzalo Milá i Claudia Oliva, l'exposició proposa un itinerari singular a través de la trajectòria personal i professional de Milá, profundament entrellaçades. La mostra ofereix un retrat humanista i proper d'una figura emblemàtica del disseny barceloní amb més de 150 peces –entre dissenys icònics, prototips i creacions recents– i una àmplia base documental que en contextualitza i n'enriqueix l'obra.

Entre els més de 270 documents exposats hi ha plànols, dibuixos i fotografies originals, revistes i catàlegs comercials, textos i maquetes que permeten comprendre millor no només el procés creatiu de Milá, sinó també el seu context familiar i social. Per primera vegada es mostrarà una part substancial del Fons Miguel Milá conservat a la Biblioteca i Arxiu del Disseny del DHub, integrat per més de 5.000 documents cedits per la família. També s'hi exposaran objectes procedents de la Col·lecció de Disseny de Producte del Museu del Disseny-DHub.





01. Aparador de l'estudi de Miguel Milá a Gres. FONS MIGUEL MILÁ
02. Miguel Milá al seu taller. POLDO POMÉS

El disseny com a eina pràctica

El recorregut, dividit en vuit sales, comença amb un esbós del context familiar i social de Milá, els seus inicis com a interiorista i la seva entrada al món del disseny, gairebé sense volerho, a la recerca d'objectes que mancaven en uns anys d'escassetat i la necessitat de crear solucions útils per a la vida quotidiana durant la postguerra. Aquest relat serveix per il·lustrar també el naixement del disseny industrial com a disciplina, en què Milá va tenir un paper determinant.

L'exposició aprofundeix en els principis i maneres de fer característiques del dissenyador i en destaca el vincle amb l'artesania i la seva idea de l'evolució constant, amb una recerca permanent de l'optimització, la conservació i la sostenibilitat dels objectes. El seu entorn domèstic li va servir d'inspiració contínua i també s'hi destaca l'interès per l'espai domèstic i urbà, on Milá va aportar solucions pràctiques i a l'abast que han format part del paisatge quotidià dels ciutadans.

Miguel Milá. Dissenyador (pre)industrial, organitzada pel DHub, La Fábrica i el Madrid Design Festival, és també un homenatge necessari després de la seva mort, l'agost del 2024. Un reconeixement que la ciutat de Barcelona ja va començar a retre-li amb la concessió de la Medalla d'Or de la Ciutat, lliurada a la seva família el setembre passat. Amb l'exposició, el DHub convida els visitants a redescobrir una figura fonamental del nostre patrimoni creatiu.

MEDI AMBIENT

Alerta a Collserola per un abocador il·legal amb centenars de neumàtics

La investigació policial determinarà si els autors estan cometent un delicte contra el medi ambient

ELISENDA FORÉS CATALÀ
BARCELONA

La calor començava a arribar a les cases de la falda de Collserola i una veïna, buscant deixar córrer l'aire, va obrir les finestres de casa seva. De sobte, va sentir un fort terrabastall que va retronar pel barranc de davant de casa seva. Passaven pocs minuts de les onze de la nit i va veure com una furgoneta sense cap marca identificativa tancava les portes del maleter i accelerava baixant pel carrer Manuel Arnús. De nou, un grup organitzat havia tirat un grapat de neumàtics usats al Parc Natural de Collserola.

Així és com actuen un grup d'individus com a mínim des de fa un mes i han convertit el barranc que delimita els barris barcelonins de Sarrià-Sant Gervasi i Gràcia en un abocador il·legal on s'acumulen centenars de rodes. El mar negre que suposen aquestes peces de vehicles a tocar de la carretera de les Aigües fa sospitar els veïns de la zona que els abocaments ja van començar a l'hivern. "És una sola furgoneta blanca que diferents nits ve aquí i tira uns quants neumàtics. Per arribar a tirar tota aquesta quantitat [de rodes] calen molts viatges", assegura una veïna, que prefereix mantenir l'anonimat.

El 12 de juny passat, ella mateixa va veure per primera vegada un grup de persones descarregant rodes. "Com que un veí ens va alertar que hi havia aquests abocaments, ja em vaig pensar què podien estar fent. Quan els vaig veure, vaig agafar el mòbil, em vaig posar a gravar i els vaig cridar perquè sabessin que ja els teníem fitxats", explica. L'endemà va denunciar els fets als Mossos d'Esquadra, però com que era de nit i la zona gairebé no està il·luminada la gravació no va servir per identificar la matrícula del vehicle.

Tal com expliquen més veïns de la zona, a mitjans de maig un veí del mateix edifici situat a pocs metres de la zona afectada va veure des del terrat els centenars de rodes que llavors ja s'acumulaven entre arbres i arbustos de la zona, fet que ja va alertar el veïnat. Però no va ser fins al 6 de juny, dues setmanes després de tenir-ne constància, que un veí va veure en primera persona com abocaven els neumàtics barranc avall, també al voltant de les onze de la nit i operant de la mateixa manera.

FRANCESC MELCION



Abocador il·legal de neumàtics al costat de la carretera de les Aigües, a Collserola.

A hores d'ara hi ha una investigació policial oberta per saber qui hi ha darrere d'aquesta infracció ambiental greu. Segons ha pogut saber l'ARA en conversa amb la Guàrdia Urbana, l'abocament continu de neumàtics "el més segur és que es pugui tractar-se d'un delicte contra el medi ambient". Així i tot, el Parc Natural de Collserola avisa que fins que la investigació no s'hagi acabat no es durà a terme la retirada de l'abocament. Des del parc calculen que la neteja tindrà un cost de més de 6.000 euros, una xifra important atesa la dificultat d'accés a la zona, que obligarà a retirar gran part dels neumàtics de manera manual.

"A mi em fa l'efecte que s'han anat envalentint", afirma la veïna que els va veure actuar sense cap mirament a una hora en què encara circulen cotxes que entren i surten de bars de la zona, com el Mirablau i el Mirabé. De fet, fa uns quants dies, després que alguns mitjans es fessin ressò de l'abocament il·legal, la furgoneta blanca va tornar a descarregar-hi rodes.

Perill per al parc natural

Els neumàtics fora d'ús (NFU), com són la majoria dels que s'han trobat fins ara a l'abocador, poden comportar un risc important a la natura i als éssers que hi habiten a causa de l'elevat risc d'incendi i pels components amb què estan fets. Sense anar més lluny, el 16 de juny, quan l'abocador de rodes ja havia estat identificat pels agents, un home va calar foc a escassos metres i els Bombers i la Guàrdia Urbana van poder apagar-lo ràpidament. Si les flames haguessin arribat a l'abocador podria haver provocat un desastre natural per la ràpida ignició del cautxú i els fums tòxics que desprèn aquest material quan crema.

El fet que les rodes dels vehicles estiguin fabricades amb materials altament resistents es converteix en un inconvenient al final de la seva vida útil, perquè les rodes poden trigar entre 500 anys o 1.000 a descompondre's de manera natural. És per això que la gestió del final de la vida útil d'aquests elements és essencial. En cas que no es faci, els neumàtics exposats a la pluja, la calor i la radiació poden alliberar al sòl i a l'aigua compostos nocius que es mantenen durant anys.

Comencen els talls d'estiu al metro de Barcelona

G.P.
BARCELONA

Un any més, Barcelona aprofita les vacances per fer obres al metro. I, un any més, comporten restriccions. La principal línia afectada torna a ser la 4, amb un terç de les parades sense servei des d'avui fins al 31 d'agost. El tall afectarà el tram entre Verdaguer i Trinitat Nova. La primera setmana de setembre es recuperarà el servei entre Verdaguer i Maragall, però continuaran tancades les estacions entre Maragall i Trinitat Nova. Els treballs en la línia groga també obligaran a deixar sense servei l'estació de Trinitat Nova de la línia 11 entre el 25 de juny i el 7 de setembre.

TMB



Estació del metro de la línia 4 de Barcelona, en una imatge d'arxiu.

El tall afectarà fins a 60.000 usuaris en els moments de més mobilitat i els obligarà a buscar alternatives. TMB reforçarà les línies 3 i 5 de metro, que cobreixen part del tram tallat a la línia groga: la línia 3 connecta les estacions de Passeig de Gràcia i Trinitat Nova, i la línia 5 uneix les parades de Verdaguer i Maragall.

A més, mentre duri el tall TMB posarà en marxa un servei de bus llançadora que seguirà l'horari del metro i que s'aturarà a totes les estacions de metro afectades cobrint el recorregut en un temps aproximat de 48 minuts.

Les obres al metro arriben en un context en què hi ha moltes intervencions a la ciutat. De fet, en el cas del bus llançadora durant algunes setmanes es veurà afectat per les obres que es faran aquest estiu a la calçada del carrer Pi i Margall i es veurà obligat a modificar el recorregut. L'Ajuntament explica que els treballs ja es programen durant les vacances escolars per minimitzar l'impacte sobre la mobilitat.

30 milions d'euros

Les obres les duen a terme per renovar sis quilòmetres de via i el sistema de senyalització. La primera part –que costarà 20 milions d'euros, a càrrec de TMB– suposarà la renovació completa de la via, la substitució del balast per formigó i l'execució d'un nou pou de ventilació a Guinardó. Pel que fa a la renovació del sistema de senyalització, costarà 10 milions d'euros i se'n farà càrrec la Generalitat.

RADAR EMPRESARIAL

Ocean Ecostructures capta 3 milions per expandir-se a l'Orient Mitjà

CRISTINA MARTÍN VALBUENA ✻ BARCELONA

CEDIDA



Anna Lloveras, Ignasi Ferrer i Mireia de Mas, fundadors d'Ocean Ecostructures.

Els esculls artificials d'Ocean Ecostructures per regenerar el medi marí s'expandeixen. L'empresa emergent barcelonina ha tancat una ronda de 3 milions d'euros per fer-los arribar a ports, cables submarins i plataformes petrolieres de tot el món. Amb els recursos que ha obtingut, posa el focus ara en la seva expansió internacional a través de la creació de filials i pren com a punt de partida l'arribada a l'Orient Mitjà.

L'operació de finançament ha estat encapçalada pel fons Seven Seas Capital, especialitzat a invertir en projectes que fan front al canvi climàtic. Una empresa local que s'ha estrenat amb Ocean Ecostructures, impulsada per Ignasi Ferrer, Mireia de Mas i Anna Lloveras. "Estem molt orgullosos que hagi estat la nostra primera inversió. És una companyia que representa el tipus d'innovació valenta i basada en ciència que l'oceà necessita", defensa el seu cofundador, Michael Albin. La ronda ha comptat amb l'assessorament de la consultoria ST Strategy.

També han tornat a confiar en Ocean Ecostructures les firmes de capital risc Ship2B Ventures i Inclimo. Totes dues ja havien participat en la primera ronda de l'empresa emergent, quan va aconseguir 1,9 milions d'euros a finals de l'any 2023. En aquella ocasió també va comptar amb el suport de la fundació sueca Norrsken, que ha obert una incubadora a l'edifici Ocean, al costat de l'Hotel W.

Va ser aquí on Ocean Ecostructures va tenir les primeres oficines. Hi va entrar quan només eren sis treballadors, però han anat creixent i ara, amb més de vint empleats, l'espai se'ls havia quedat petit. L'espai que ha triat per traslladar-se ha estat el Blue Tech Port, el *hub* d'economia blava que Port de Barcelona ha posat en marxa als antics *tinglados* –magatzems portuaris– del moll de Sant Bertran, a tocar de la ronda Litoral i una mica més enllà de la terminal d'embarcament de Trasmed. En aquest centre d'innovació també s'han instal·lat el BCN Clúster Nàutic i la firma d'assessorament estatunidenca Braid Theory, que ajuda Ocean Ecostructures a fer arribar les seves solucions a Los Angeles.

3.000 esculls de cara al 2027

Gairebé 400 petits esculls d'Ocean Ecostructures es troben en diferents ports del Mediterrani, 50 dels quals s'han col·locat al port de Barcelona, i se n'estan instal·lant 500 més. La seva solució tecnològica busca millorar la qualitat de l'aigua i captar CO_2, així com propiciar l'aparició de peixos i algues. La companyia va facturar un milió d'euros l'any passat i calcula arribar fins als dos milions aquest 2025.

Altres ports on l'empresa catalana té presència són els de Tarragona, Bilbao, Algesires, Lekeitio i Las Palmas, a banda de trobar-se en marines esportives com Port Fòrum, Marina Palamós i Puerto Banús. Així mateix, ha treballat per a companyies com Repsol i Red Eléctrica i formarà part d'una pionera illa energètica artificial que s'està desenvolupant a la costa belga, amb la previsió que estigui operativa el 2026.

Amb la segona ronda, l'empresa preveu multiplicar per deu la mida els pròxims dos anys i arribar als 3.000 esculls de cara al 2027. En el seu desembarcament a l'Orient Mitjà, serà clau la participació en un programa per a empreses emergents tecnològiques de la King Abdullah University Of Science And Technology, a l'Aràbia Saudita.

A banda d'instal·lar els esculls, Ocean Ecostructures avalua el seu impacte mitjançant l'ús de drons submarins i intel·ligència artificial (IA). "Donem resposta a la pressió creixent que tenen les empreses per recuperar la vida marina i neutralitzar el seu impacte en el medi ambient", resumeix el conseller delegat, Ignasi Ferrer. Segons la companyia, el seu producte ha permès generar unes 3,9 tones de biomassa, absorbir 1,7 tones de CO_2 i augmentar en un 40% les espècies al voltant de les infraestructures on s'han col·locat.

La borsa

Sessió de dimarts, 24 de juny del 2025

ÍBEX-35

14.035,10 PUNTS

+1,41% VARIACIÓ

ELS QUE PUGEN MÉS

	% VAR.	EUROS
IAG	+6,51	3,845
MAPFRE	+3,52	3,414
UNICAJA	+3,19	1,939

ELS QUE BAIXEN MÉS

	% VAR.	EUROS
REPSOL	-2,49	12,520
GRIFOLS	-1,86	9,942
ENAGAS	-1,41	14,295

Petroli

El Brent baixa un 6,07% per l'alto el foc entre Israel i l'Iran

Ahir dimarts, el preu del barril de Brent va baixar un 6,07%, fins als 67,14 dòlars, en el mercat de futurs de Londres, per l'optimisme dels inversors per l'alto el foc entre Israel i l'Iran.

El cru del mar del Nord, de referència a Europa, va baixar 4,34 dòlars en comparació amb el preu de dilluns, quan va acabar la jornada en 71,48 dòlars. De fet, el preu de dilluns ja va suposar un enfonsament del 7,18% respecte a la sessió de divendres, i va culminar una jornada de màxima volatilitat en la qual el petroli europeu va arribar a superar els 81 dòlars pel temor a la resposta iraniana als atacs d'Israel.

En la negociació d'ahir es va mantenir la tendència descendent, motivada per l'entrada en vigor de l'alto el foc proposat pel president dels Estats Units, Donald Trump, entre els dos països després de dotze dies d'hostilitats. El president iranià, Masud Pezeshkian, va confirmar que s'havia acabat la "guerra de dotze dies" iniciada per Israel el 13 de juny amb el suport dels EUA.

@ara_castells

GUILLEM ANDRÉS

Sant Joan obre la llauna dels castells de gamma extra

La Joves de Valls fa la seva millor revetlla i la Colla Vella fa una aleta inèdita

La plaça del Blat de Valls va tornar a marcar un punt d'inflexió en la temporada. La Joves de Valls i la Colla Vella arribaven amb un programa de màxims i van aconseguir anotar-se els primers castells de gamma extra d'aquesta temporada. A més, aquesta revetlla va tenir uns registres espectaculars: els vermells van fer el millor Sant Joan de la seva història i els rosats una aleta inèdita. Els castellers ho van fer amb un sol de justícia i unes temperatures que van superar els 33 graus.

Les dues colles van decidir fer una sortida còmoda, en forma de 3 de 9 amb folre. La nit abans ja l'havien descarregat en l'actuació de Completes i la van poder anotar amb absoluta solvència.

Assalt a la gamma extra

En la segona ronda es va atacar la gamma extra, i la primera colla a fer-ho va ser la Joves amb el 2 de 9 amb folre i manilles. El primer intent va quedar desmuntat quan entraven els dosos, davant de les dificultats de les manilles per estabilitzar el castell. Tot i això, no hi va haver dubtes entre els diables vermells i a la segona el van descarregar.

En un inici, les manilles i els quarts tampoc van poder treballar còmodes, però amb l'entrada dels dosos van controlar el castell i el van acabar descarregant sense excessives complicacions. Així, els del carrer d'en Gassó completaven la primera gamma extra de la temporada, i un fet inèdit en la història dels vermells.

La Colla Vella també ho tenia clar en segona ronda. En el seu cas el castell escollit va ser el 5 de 9 amb folre. El castell va ser marca de la casa de l'ADN rosat, amb un remenar constant però sense fer perillar l'estructura.

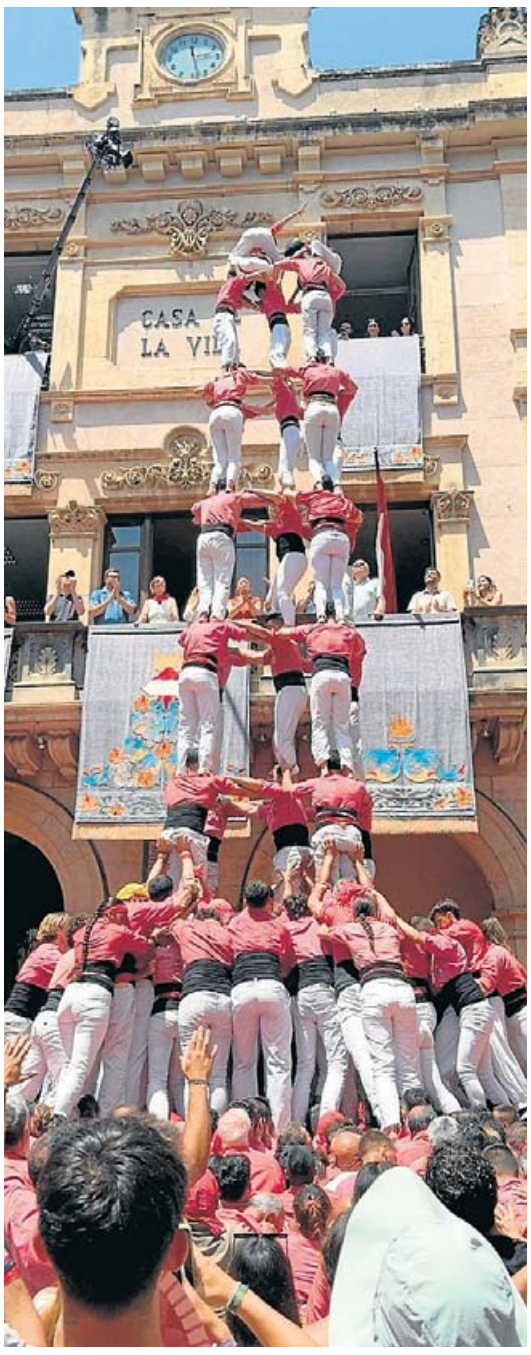
La modernitat es fa lloc a Valls

Per a la tercera ronda, la Vella tenia en cartera un castell inèdit per a ells i fins ara només assolit pels Castellers de Vilafranca: el 7 de 9 amb folre. Tot just aquest any els rosats feien aquesta estructura moderna per primer cop de vuit pisos i la van voler pujar sobre un folre.

Però l'èxit va quedar a mitges. En la pujada, la part del quatre ja va haver de batallar de valent i el castell es va carregar amb molt desgast previ. Així, va acabar cedint quan sortien sisens. D'aquesta manera, els vallencs van fer una aleta històrica, però amb una celebració moderada.

Prèviament, la Joves de Valls va completar les seves rondes de castells amb el seu primer 4 de 9 amb folre de l'any, que també va requerir esforç. El castell va anar perdent les mides, especialment al pis de terços, i el van acabar descarregant amb grans dosis de suor.

COLLA VELLA DELS XIQUETS DE VALLS / ROSER GINER (JOVES DE VALLS)





El 5de9f de la Colla Vella i el 2de9fm de la Joves de Valls.

La Joves treu a lluir el pilar

Els vermells acumulen uns anys amb un pilar esplèndid, i ahir ho van tornar a demostrar. Així, van tancar amb el primer pilar de 8 amb folre i manilles que es veu aquesta temporada, i el van executar de manera brillant. Els del Portal Nou, alhora, també van estrenar el pilar de 7 amb folre.

La revetlla de Sant Joan, per tant, apuja el nivell de les colles vallenques i també de la temporada castellera. L'estiu casteller ja ha arribat, i ens esperen grans emocions.

Castells de 9 a Tarragona

L'altra gran cita de Sant Joan és a Tarragona, amb les quatre colles de la ciutat. En l'actuació d'ahir destacava el primer castell de 9 de la Jove de Tarragona, en forma de quatre folrat. Els liles també es van anotar el 2 de 8 amb folre i el 4 de 8 amb agulla. Per la seva banda, els Xiquets de Tarragona van fer un nou pas en el seu inici de temporada pausat i van estrenar el 3 de 8, a més de fer el 4 de 8. La Colla Castellera de Sant Pau també es va anotar els bàsics de vuit i els Xiquets del Serrallo van completar el primer 5 de 7 de l'any com a castell destacat.

En els últims anys Vilassar de Mar també s'ha consolidat com a plaça rellevant per Sant Joan gràcies a la presència dels Capgrossos de Mataró. En aquesta ocasió, els maresmencs van descarregar el seu segon 3 de 9 amb folre del curs, acompanyat del 5 de 8 i el 7 de 8. Els van acompanyar els Xics de Granollers, amb castells de set. ▬

COLLA JOVE DE TARRAGAONA



La Colla Jove de Tarragona amb un 4de9f.

Diada de Sant Joan

DIMARTS, 24 DE JUNY, VALLS

Colla Joves Xiquets de Valls --- 3de9f, id2de9fm, 2de9fm, 4de9f, pde8fm
Colla Vella dels Xiquets de Valls --- 3de9f, 5de9f, 7de9f(c), pde7f

Diada de Sant Joan

DIMARTS, 24 DE JUNY, TARRAGONA

Colla Jove Xiquets de Tarragona --- 2de8f, 4de9f, 4de8a, pde7f
Xiquets de Tarragona --- 4de8, 3de8, 7de7, 2pde5
Castellers de Sant Pere i Sant Pau --- 3de8, 4de8, 5de7, 2pde5
Xiquets del Serrallo --- 5de7, id4de7a, 4de7, 3de7, pde5

Festa major de Sant Joan

DIMARTS, 24 DE JUNY, VILASSAR DE MAR

Capgrossos de Mataró --- 7de8, 3de9f, 5de8, vde5
Xics de Granollers --- 3de7, 5de7, 4de7, 2pde4

CLASSIFICACIÓ

	COLLA	PUNTUACIÓ
1	Colla Vella dels Xiquets de Valls	20125
2	Colla Joves Xiquets de Valls	18325
3	Castellers de Vilafranca	18245
4	Minyons de Terrassa	18190
5	Capgrossos de Mataró	15330
6	Colla Jove Xiquets de Tarragona	13140
7	Castellers de Sants	11470
8	Moixiganguers d'Igualada	10785
9	Xiquets de Reus	9890
10	Marrecs de Salt	9785

DIRECTORA
ESTHER VERA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

ADJUNT A DIRECCIÓ
AGUSTÍ SALA

DIRECTOR GENERAL
PABLO CASALS

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ
CATALINA SERRA
JORDI CORTADA
CARLA TURRÓ
ENRIC BORRÀS ABELLÓ
ELENA FREIXA

POLÍTICA
ALEIX MOLDES
DELEGAT A MADRID
OT SERRA
INTERNACIONAL
FRANCESC MILLAN
SOCIETAT
GEMMA GARRIDO
ECONOMIA
XAVIER GRAU
DEBAT
TONI GÜELL
CULTURA I OCI
XAVIER CERVANTES
(REDACTOR EN CAP)
ESTILS
THAÏS GUTIÉRREZ
MÈDIA
ÀLEX GUTIÉRREZ
ESPORTS
XAVI HERNÁNDEZ
NAVARRO
LLENGUA
PAU DOMÈNECH
FOTOGRAFIA
FERRAN FORNÉ
DISSENY
JORDI OLIVÉ
DISSENY DIGITAL
RICARD MARFÀ
ARA TV
ALBA OM
DEFENSOR DEL LECTOR
ANTONI BATISTA
eldefensor@ara.cat
653784787

EDICIÓ DE PREMSA PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS
DIRECTOR FINANCER CORPORATIU
XAVIER LINARES
VENDES
VÍCTOR CABALLÉ
COMERCIAL
SERGI GERMÁN
NOUS NEGOCIS
ORIOL CANALS
TECNOLOGIA
MARC CAMPRODON

DIRECTOR FUNDADOR
CARLES CAPDEVILA

C/ PEU DE LA CREU, 5-9
08001 BARCELONA
TELÈFON: 93 202 95 95
ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR:
93 275 11 10
subscripcions@ara.cat

TEXT LEGAL
Edició de premsa periòdica ARA es reserva tots els drets sobre el contingut del diari ARA, els suplements i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.

Difusió controlada per l'OJD

DL.: B-42598-2010
ISSN: 2014-010X

EL DIARI D'AHIR

FE D'ERRADES: L'ARA agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, l'ARA publica la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@ara.cat.

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

Una Europa supeditada a Trump



CARME COLOMINA
PERIODISTA

Fa temps que la retòrica europea ha desconnectat de la realitat de la seva (in)acció. Com més apuja el to del seu discurs, menys poder real té. L'autoanomenada Europa geopolítica és, en veritat, una Europa irrellevant en política exterior, humiliada pel seu aliat tradicional i necessitada de reconnectar amb un Sud Global amb una visió pròpia del món i de les amenaces que desafien l'estabilitat dels Vint-i-set. Res explica millor aquest camí cap a la inoperància que la reacció dels europeus a l'escalada bèl·lica a l'Iran.

L'atac dels Estats Units a les instal·lacions nuclears iranianes va rebentar els esforços diplomàtics europeus, sense que Donald Trump sentís la necessitat d'advertir ningú més que el primer ministre britànic, Keir Starmer, abans de l'operació. Tot i això, el trio format per Berlín, París i Londres es va guardar prou de criticar obertament l'acció de Washington. Friedrich Merz, Emmanuel Macron i Starmer van signar una declaració conjunta apostant per la negociació, repetint la retòrica que l'Iran "no podrà tenir mai una arma nuclear" i afirmant "el seu suport a la seguretat d'Israel". Les institucions europees han anat en la mateixa línia.

Les crides de fa només uns mesos del nou canceller alemany d'independitzar-se dels Estats Units i les proclames de Macron sobre "el pas endavant" d'Europa en la seguretat continental han quedat en un segon pla. Superades pel menyspreu de Trump al president francès perquè, segons ell, "no s'assabenta de res", o per les declaracions d'un Merz que, el 17 de juny, assegurava que "Israel està fent la feina bruta d'Occident".

La credibilitat de la UE com a negociadora està tocada. Si bé Trump ja va retirar els Estats Units de l'acord nuclear amb l'Iran durant el seu primer mandat i va abandonar els règims europeus de control d'armes com el Tractat de Forces Nuclears Intermèdies, o el Tractat de Forces Convencionals a Europa, Europa es va continuar aferrant a aquell acord interromput amb Teheran com el símbol d'un èxit diplomàtic sobre el qual s'edificava una encara incipient i fràgil política exterior europea. Però la manta de seguretat que va suposar aquell acord fa temps que ha quedat curta. La UE no només no ha sabut trobar alternatives en aquests anys, sinó que ara, amb el silenci tàcit davant l'operació militar nord-americana sobre l'Iran, també acaba anant en contra dels seus propis interessos. La inestabilitat al veïnatge sud de la UE continua creixent mentre els seus aliats flirtegen amb la idea d'un "canvi de règim", com si la història recent no hagués donat prou lliçons del fracàs de les operacions militars per forçar canvis de govern a l'Afganistan (2001), a l'Iraq (2003) o a Líbia (2011).



HANS BETHLEM / GETTY

És una UE que ha decidit que, malgrat tot, no pot prescindir dels Estats Units. La mateixa subordinació s'ha vist a la cimera de l'OTAN

Precisament la invasió aliada de l'Iraq del 2003 ja va dividir la UE en dos, entre el que Donald Rumsfeld va anomenar la nova i la vella Europa. En aquell moment, França i Alemanya van liderar l'oposició europea a una invasió il·legal. Avui, en canvi, abaixen el to.

L'antic primer ministre suec, Carl Bildt, ha denunciat sense embuts que l'atac dels EUA va ser una violació evident del dret internacional, perquè la Carta de les Nacions Unides prohibeix l'ús de la força excepte en defensa pròpia contra un atac imminent o amb l'autorització del Consell de Seguretat, i cap de les dues opcions s'aplicava en el cas iranià.

Però aquesta és una Unió Europea que ha decidit que, malgrat tot, no pot prescindir dels Estats Units. La mateixa subordinació s'ha vist a la cimera de l'OTAN. El secretari general de l'Aliança, Mark Rutte, demanava sacrificis per complaure un Trump que considera l'OTAN un instrument obsolet i els europeus, uns aprofitats. Mesos de diplomàcia aliada al voltant de la xifra totèmica d'un 5% que sembla més destinat a fer més gros l'ego de l'inquilí de la Casa Blanca que no pas a millorar la coherència en les inversions que necessita Europa per construir una capacitat de defensa creïble.

Per molt que la UE s'entesti a anunciar que s'accelera una etapa de reafirmació, els europeus continuen sent incapaços de mirar el món amb uns altres ulls que no siguin els de la dependència transatlàntica. I si una cosa els ha demostrat Trump reiteradament és que el servilisme d'Europa no els farà guanyar ni el respecte ni la reciprocitat en la defensa d'interessos comuns per part de Washington.

Desinfectar la política



FERRAN SÁEZ MATEU

FILÒSOF

Considerem un diàleg dramatitzat amb només dos personatges, centrat en el tema de la corrupció política. De fet, ja n'hi ha uns quants, com ara *Dignitat*, d'Ignasi Vidal. El que proposo jo seria protagonitzat per un actor que interpretés el filòsof alemany Jürgen Habermas i un altre que interpretés el comissionista navarrès Koldo García Izaguirre. S'ho imaginen? En una banda de l'escenari, un dels últims grans intel·lectuals europeus vius (té 96 anys); a l'altra, un personatge obscur i mig analfabet. L'obra es podria dir *Ètica*, simplement. Tot plegat pot semblar una idea extravagant... però resulta que ja està inventada i té vint-i-quatre segles. Als diàlegs de Plató és molt freqüent que amb Sòcrates hi dialoguin tipus que en aquell moment resultaven identificables per qualsevol ciutadà d'Atenes i que no eren precisament grans pensadors. De fet, la qüestió de la corrupció, entesa en un sentit ampli, sobrevola la majoria de diàlegs –diguemne– *polítics* del filòsof grec. Tot plegat vol dir que som davant d'un problema que va molt més enllà de les nostres circumstàncies, de la nostra època, del nostre món. No gosaria pas dir que és inherent a la condició humana, però sí que està documentada en tota mena de contextos des de fa mil·lennis.

En aquest sentit, la idea de provar d'erradicar completament la corrupció –o l'assassinat, o altres delictes– resulta més aviat quimèrica. Una altra cosa és dificultar per tots els mitjans possibles la comissió d'aquest tipus de fets, així com castigar-los amb més duresa quan ja s'han produït. Aquesta segona part resultaria relativament senzilla –només caldria modificar el Codi Penal– mentre que la primera és molt difícil. Actualment, es considera que la millor manera de complicar la vida als corruptes és exacerbar la idea de transparència. Això està molt bé sobre el paper, però a l'hora de la veritat no funciona. Quina és aquesta "hora de la veritat" fallida? És ben senzill d'explicar. Facturar a l'administració quantitats irrisòries implica, com potser ja ho han experimentat alguns lectors, un veritable calvari administratiu. L'esforç que suposa emetre una factura per valor de 150 o 200 euros a un ajuntament és grotescament desproporcionat amb relació a l'import facturat. Als corruptes vocacionals els interessen altres aventures que no es decideixen mai en un imprès electrònic amb signatura digital, sinó que sorgeixen en el context d'una llarga sobretaula al reservat d'un restaurant. La corrupció es cova allí. Un cop el corrupte i el corruptor han acordat l'objectiu, la resta només és una qüestió de barra, pocs escrúpols ètics i estètics, amics influents i advocats diguem-ne *flexibles* amb la legislació vigent. La transparència, entesa ingènuament, pot tenir, doncs, l'efecte contrari al que es desitja. S'exigeix transparència a tot arreu i a tota hora per coses insignificants, oblidant –no sé si malintencionadament o no– que és l'excusa perfecta per ser deshonestos amb bona consciència amb les coses realment significatives, sobretot amb l'obra pública. Observem amb quatre lupes i cinc focus una factureta de 150 euros, i en aquell mateix moment hi ha un parell o tres de paios que, en una agradable penombra, estan ordint un contracte d'execució d'obra per valor de 150 milions mentre fan dringar els glaçons del tercer gintònic.

La idea de provar d'erradicar completament la corrupció –o altres delictes– resulta més aviat quimèrica

Què podem fer, doncs, que sigui mínimament realista? La pregunta és retòrica: ja es poden imaginar que no tinc cap resposta concloent, ni conec tampoc ningú que n'hagi ideat una d'infal·lible. Estic convençut, però, que una manera d'atenuar la corrupció relacionada amb la concessió d'obra pública passaria per transformar certes decisions que ara són polítiques en dilemes purament tècnics on els professionals experts no tinguessin només un paper consultiu sinó executiu. Les decisions preses per un nombre significatiu de persones de prestigi haurien de ser sempre col·legiades i només vàlides per majoria. La decisió de fer un pont o una carretera seria política, evidentment; la resta, només tècnica. Algú pot dir que les coses ja es fan d'una manera semblant, però no és veritat, com ho acabem de veure. Tampoc no es penalitzen severament els projectes que impliquen per força una sobredespesa posterior, ni moltes altres coses que podrien corregir-se amb facilitat. Tot això no serviria per desinfectar la política, evidentment, però sí per reubicar el problema més enllà del relat ingenu de la transparència, que ara mateix, i per paradoxal que pugui sonar, és la que permet que l'opacitat més tenebrosa passi desapercebuda.

DE FIT A FIT



Fira de pocavergonyes



SEBASTIÀ ALZAMORA

ESCRIPTOR

L'escàndol Koldo-Ábalos-Cerdán, o com se n'hagi de dir, ha començat el seu camí judicial, i això vol dir que, d'ara endavant, assistirem a la narració en directe, com si es tractés d'una competició esportiva, de les estratègies de defensa de cadascun d'aquests brètols. Si s'alien, si es barallen, si es contradiuen, si callen, si engeguen ventiladors. La mateixa fira que hem vist girar tantes vegades, només que aquí no giren atraccions amb llums, sinó delictes, delinqüents i les maneres amb què cadascun d'ells intenta escapolir-se de la justícia i carregar les culpes als altres. Ells ho tenen assumit, les seves defenses –vinguin de la CUP o d'on vinguin– ho tenen assumit. Així és com funciona el sistema polític espanyol, que, pel que fa als assumptes de corrupció, és exactament el mateix que el sistema polític català.

El més greu és que ho assumim també els ciutadans. Ara mateix, el govern espanyol no pot donar passa sense haver d'estar pendent de les peripècies judicials dels ex alts càrrecs, i de tot el que se'n pugui derivar. Aquest és un problema greu, al qual s'ha d'afegir l'entusiasme amb què alguns jutges estan disposats –de fa molt de temps– a col·laborar en la demolició del sanchisme: avui mateix ens assabentem que l'infumable jutge Peinado vol imputar el ministre Bolaños per allò que se li hagi acudit d'imputar-lo.

Per descomptat, res no passa perquè sí. Ja el passat desembre, poc abans de Nadal, Feijóo va vaticinar a Sánchez un "infern judicial" per a 2025, i va més o menys manifestar la seva confiança en el fet que fossin els jutges els que fessin caure l'actual president espanyol. La via de la judicialització de la política va començar fa molt de temps, com a mínim d'ençà del moment que el PP, amb l'aplaudiment dels sectors nacionalistes de l'esquerra espanyola, va dur l'Estatut de Catalunya al Constitucional, amb el resultat que tots sabem. D'aleshores, la justícia espanyola s'ha convertit en una màquina de dur la democràcia per allà on interessa a cada moment.

Feijóo, que ara treu pit, s'apunta a la darrera difamació llençada pel viscós Aznar, que és insinuar una tupinada electoral a les eleccions de 2023. D'això ara en diem trumpisme, però també en podem dir carregar-s'ho absolutament tot per tal d'arribar al poder com sigui. L'acusació sobta venint d'aquells que no tan sols han fet votar els morts, com ha recordat oportunament Yolanda Díaz, sinó que també han fet votar ciutadans llatinoamericans que eren descendents d'espanyols (mallorquins, per a més senyes), o que tenien organitzats vertaders serveis de recollides d'ancians, a domicili o als geriàtrics, per "acompanyar-los" als col·legis electorals (això era abans de deixar-los morir als mateixos geriàtrics, com va passar a Madrid, perquè, com va dir la presidenta Ayuso, "s'havien de morir igualment").

No cal ni dir el deteriorament que tot això suposa per a la democràcia. Ara bé: alerta que a qui faci més profit la brutícia no sigui al PP sinó a Vox, el paràsit que el mateix PP s'ha ocupat d'alimentar durant tants d'anys.

Cultura i oci

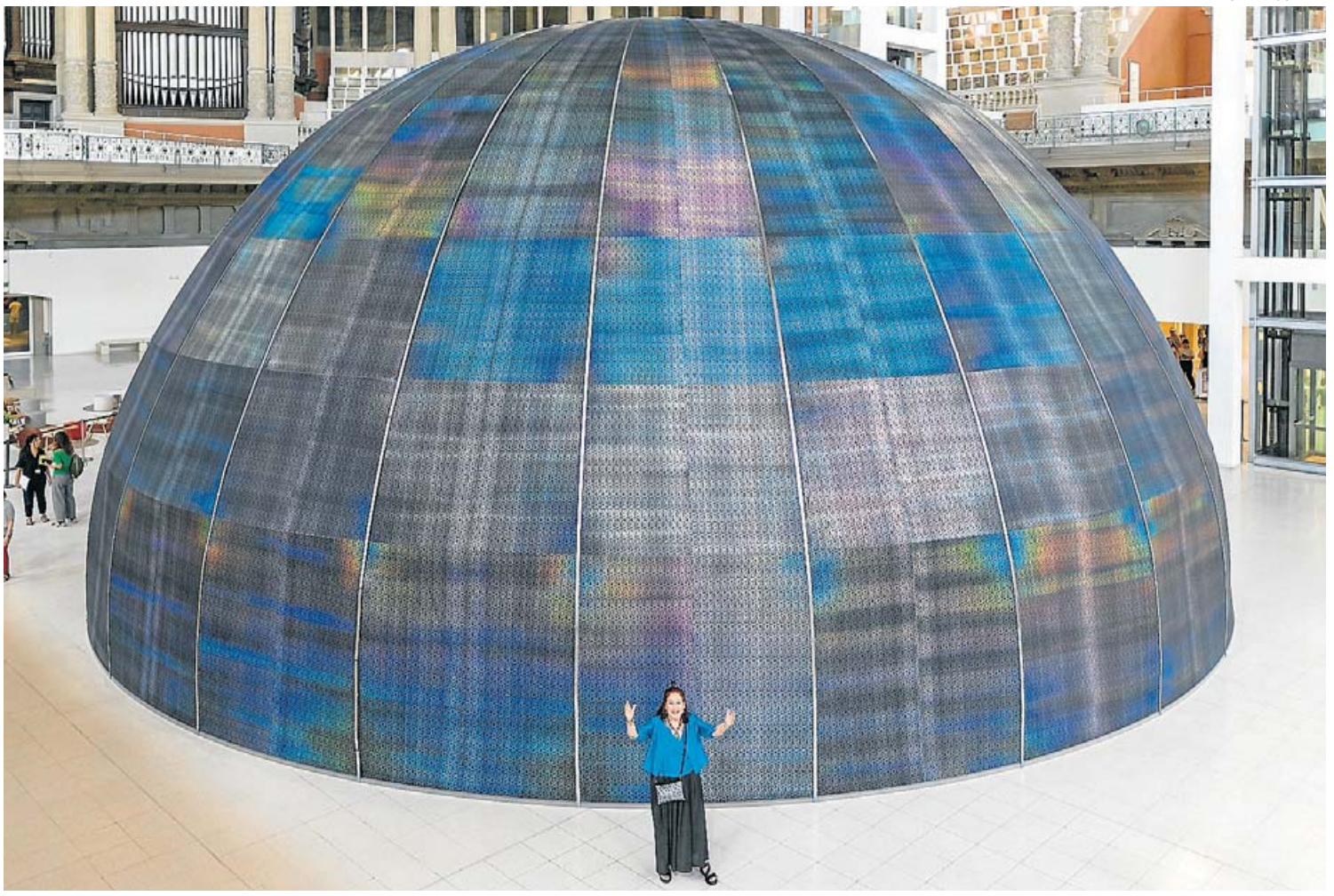
ART

Eugènia Balcells desplega un "Stonehenge electrònic"

El MNAC exposa a la Sala Oval la versió definitiva de la videoinstal·lació 'From the center'

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

LORENA SOPENA



Eugènia Balcells amb la macroinstal·lació *Des del centre* a la Sala Oval del MNAC.

Eugènia Balcells (Barcelona, 1943) és una artista intel·lectualment voraç: li interessen totes les visions de la ciència, l'economia, l'ecologia, la poesia, la música... Els seus treballs tenen un caràcter científic i alhora existencial i espiritual, com ara *From the center* (1981-1982), una videoinstal·lació pionera que la mateixa Balcells defineix com un "Stonehenge electrònic" i que ara el MNAC presenta en la versió definitiva a la Sala Oval després que la Generalitat la comprés per a la seva col·lecció. "Buscava captar la naturalesa intrínsecament variable i canviant de la realitat –explica Eugènia Balcells–. La realitat no són només una sèrie d'objectes físics l'un al costat de l'altre, sinó que participem en una dansa energètica, formem part d'una increïble dansa energètica que està funcionant alhora des de tots els nivells, i vaig intentar expressar aquesta dansa".

La nova presentació es titula *Des del centre* i consisteix en una mitja esfera de 8,5 metres d'alt i 17 de diàmetre evocadora d'un ull. Està feta amb un teixit hologràfic que canvia segons l'impacte de la llum, que crea un espai propi per a l'obra dins la Sala Oval. No es tracta d'una estructura efímera, sinó que es podrà fer servir en presentacions posteriors de l'obra. "A *From the center*, l'Eugènia es va preguntar què podia arribar a veure amb els instruments que tenia a l'abast", explica la filòsofa Eulàlia Bosch, la comissària de la mostra juntament amb el conservador d'art contemporani del museu, Àlex Mitrani.

La humanitat al cosmos

"L'Eugènia venia del cinema experimental, sabia molt bé què és una càmera, però per primera vegada s'enfrontava al vídeo, així que tenia la possibilitat de filmar continuadament, tota l'estona que volgués i sense haver de canviar la pel·lícula i revelar-la", explica Bosch. D'altra banda, per a Mitrani es tracta d'una obra fonamental en la història del videoart, no només a Catalunya sinó també internacionalment. El pressupost de la nova instal·lació, obra de l'empresa Magrada Proyectos, dirigida per l'enginyer alemany Matias Gravenhorst, és d'uns 300.000 euros.

From the center consisteix en dotze pantalles, al centre de les quals hi ha una pedra. Les imatges que es poden veure en cadascuna de les pantalles, Balcells les va filmar durant dos anys a Nova York des de damunt la pedra, col·locada com una fita al terrat de l'edifici a la cantonada de Broadway amb Grand St., on vivia. No va buscar res en concret, sinó que es va deixar impressionar per les imatges que la càmera li oferia. Els sons i les músiques de cadascun dels canals els va crear l'artista, músic i pioner de so Peter Van Riper (1942-1998), que aleshores era la seva parella, i també inclou la recitació d'Eugènia Balcells d'un poema. "El resultat no és un documental sobre la ciutat de Nova York, sinó una reflexió molt complexa sobre la ubicació dels humans en el cosmos", diu la comissària.

From the center està cridada a ser una obra clau en el futur recorregut del museu ampliat i la fa dialogar amb una de les pintures més icòniques del seu fons, el Crist en Majestat de Taüll. "Aquesta màquina de visió mística que uneix ciència i espiritualitat, objectivitat, biografia de l'artista, reflexió i treball amb les noves tecnologies de la imatge dialoga perfectament amb els frescos romànics. El Crist en Majestat representa la idea de la totalitat d'aquella època i l'Eugènia es va enfrontar a les arrels de la funció i a la necessitat de l'art, que és la coneixença profunda de la realitat, de l'Univers, a través de la visió, i concep aquesta màquina complexa i meravellosa", explica Mitrani.

MNAC
'From the center' pot ser una obra clau en el futur museu ampliat

Sorpresa
"Hem de recuperar la meravella i el vincle amb el misteri", diu

"La memòria de moltes coses"

Cadascun dels monòlits de *From the center* té un títol poètic, entre els quals hi ha *Circles of time (East)* i *Circles of time (West)*. El moviment és el protagonista d'alguns: a *Circles of time (East)* es pot veure com el sol es mou a través de la pantalla en diagonal mentre se sent el so d'una campana budista, i *Flight* està protagonitzat per un estol de coloms volant en cercles per damunt de l'edifici. Uns altres estan centrats en el temps i el canvi. Per fer *Capes*, Balcells va fer funcionar la càmera a diferents velocitats i va fer servir filtres per transformar la imatge del lloc. A *High and low,* la càmera baixa del cim de l'edifici al nivell del carrer. I a *Corners*, Balcells va capturar la vida quotidiana passant per la cantonada del seu edifici.

"Aquesta obra no és meva, sinó de la humanitat. Per poder-la fer vaig convocar la memòria de moltes coses i això li dona una universalitat que no tindria si fos el capritx de l'Eugènia", diu l'artista, que recorda el poder polític i social que atorga als seus treballs. "Vull aprofitar la meva aportació al món de l'art per reencantar el món, per recuperar la meravella, la capacitat de sorpresa i el vincle amb el misteri –diu–. Hem de recuperar el moment interior, que ha d'estar viu. Si no, estem morts".

La inauguració de l'exposició *Des del centre*, que estarà oberta fins a l'11 de setembre, ha coincidit amb les sessions de treball del grup de tècnics catalans i aragonesos que analitzen el trasllat de les pintures murals de Santa Maria de Sixena a l'Aragó. Per a Balcells, tot aquest procés és un "mal ús de l'energia, que és sagrada", i diu que ella hauria fet una exposició virtual "màgica" dels murals al monestir.

CINEMA

«‘F1’ és una història d’amor entre dos homes»

Javier Bardem i Brad Pitt protagonitzen una pel·lícula sobre la Fórmula 1

MATTIE KAHN
THE NEW YORK TIMES
ATLANTA

01



01. Els actors Javier Bardem i Brad Pitt a *F1. La película*. 02. Bardem en una altra imatge del film. 03. Pitt en el paper de pilot de Fórmula 1.

Fa calor i sol i hi ha una festa a la piscina del setè pis de l’edifici. Dones amb flotadors i gots vermells entren a l’ascensor xerrant amb tanta determinació que ningú s’adona que en un racó hi ha un dels actors més brillants del cinema actual, vestit amb pantalons curts, una samarreta rosa i vambes sense cordons. És Javier Bardem (Las Palmas de Gran Canària, 1969). Quan la seva veu finalment omple la cabina de l’ascensor, reflexionant sobre el trànsit, sona com un sonet. Les dones semblen adonar-se de qui és.

Bardem no condueix, tota una ironia tenint en compte que som aquí per parlar del seu paper a *F1. La pel·lícula*, un *blockbuster* sobre la Fórmula 1 que ha portat Bardem i els seus companys de repartiment (Brad Pitt, Damson Idris i Kerry Condon) a voltar per uns quants circuits del Mundial, com el de Silverstone (al Regne Unit), Hungaroring (Budapest) i els de Las Vegas i Abu Dhabi. A la pel·lícula, que s’estrena divendres, Pitt i Idris són Sonny Hayes i Joshua Pearce, els pilots d’un equip que s’ha passat dues temporades sense puntuar. El propietari de l’equip és Rubén Cervantes, l’expilot que encarna Bardem. Cervantes està molt endeutat i ha fet la seva última gran aposta, potser equivocada, amb un vell amic i amb un conductor novell prometedor, però encara verd.

El pilotatge és el punt central de la pel·lícula de Joseph Kosinski, el director de *Top Gun: Maverick* (2022), que ha dissenyat càmeres certificades per a IMAX específiques per al seient d’un cotxe de Fórmula 1. Però Pitt, que també és productor de la pel·lícula, considera que Bardem és “l’àncora de la història”, tot i no saber conduir.

Acompanyar la depressió

Bardem, de 56 anys, sembla haver nascut amb un do per moure’s pels revolts més tancats. Fill d’una nissaga d’actors, es va criar en cinemes i platós acompanyant la mare, l’actriu Pilar Bardem, que va pujar els fills com “una manada de llops”. Ara és ell qui té una família amb una altra actriu, Penélope Cruz. “El fill de la parella, el Leo, i la filla, la Luna, van a l’institut. Bardem recorda la decisió de tenir fills “com un acte d’amor”, diu, i com el desig de “crear alguna cosa bonica”. “Va passar de manera natural. No em vaig sentir mai pressionat. I gràcies a Déu que va passar. Gairebé no recordo la meva vida abans dels fills”, explica. El procés va ser preciós, però també difícil, amb una corba d’aprenentatge més dramàtica que qualsevol revolt en un circuit. “Com a home, has acompanyat la mare dels teus fills, però no has passat pel que ha passat ella –recorda–. L’embaràs no va ser tan dolent. Sí que hi va ser la depressió posterior. Ella no era capaç de manifestar-la. Malauradament, no vaig poder entendre la dimensió del que passava. Més tard sí que ho vaig fer. És una dona increïble!”

A l’àtic d’Atlanta, Bardem ensenya les cartes d’amor escrites a mà per Penélope Cruz i els dibuixos dels fills amb què decora les parets de les habitacions on s’instal·la quan treballa fora de casa. Ara és a Atlanta per rodar una adaptació per a Apple TV+ d’*El cap del terror*, en què interpretarà el mateix paper que abans havien fet Robert De Niro (a la pel·lícula de Martin Scorsese del 1991) i Robert Mitchum (al film de J. Lee Thompson del 1962). Però ha estat anant amunt i avall entre Los Angeles, per feina, i Madrid, on viuen ell i Cruz quan l’agenda els ho permet. Dues setmanes consecutives és el temps màxim que passarà sense veure els fills, una regla que va decidir mentre treballava a la pel·lícula *Being the Ricardos* (2021). “Vaig arribar a les tres setmanes i el meu cos tenia reaccions físiques de dolor i tristesa”, recorda. Els sentiments l’afecten profundament i això fa que aboqui una font d’emoció a tots els papers.

Cinema “M’ha mostrat el món masculí tòxic”, diu Bardem

Va aconseguir el primer treball com a actor quan tenia 5 anys, amb un petit paper en una sèrie de televisió protagonitzada per la seva mare (*El pícaro*). Però no va triomfar als Estats Units fins a *No és país per a vells* (2007), la pel·lícula dels germans Coen amb la qual va guanyar l’Oscar al millor actor secundari. Bardem hi interpretava Anton Chigurh, un psicòpata desbocat amb un pentinat tan estrany que encara avui és una disfressa de Halloween de referència.

Reconnectar amb Penélope Cruz

Aleshores Bardem tenia 37 anys i havia viscut una depressió després d’acabar una relació llarga. “Em sentia desconnectat del plaer de la vida. Estava trist i em va costar una mica superar-ho”. La feina el va ajudar a sortir-se’n: també va tenir el suport del seu company de repartiment Josh Brolin. “Jo vivia en un lloc fosc i ell obria les cortines i em duia a passejar. Vaig començar a sentir: «Oh, hi ha alegria. Soc afortunat d’estar viu». Quan vaig acabar aquella pel·lícula, era una persona diferent”, diu Bardem.

L’actor va reconnectar amb Cruz el 2008, durant el rodatge de *Vicky Cristina Barcelona* de Woody Allen. És a dir, setze anys després de *Jamón, jamón*, de Bigas Luna. Ella tenia 18 anys i ell 23. “Hi vam tenir el nostre moment –diu Bardem–. Més tard en vam tenir un altre. Però ella estava amb algú o jo estava amb algú. Érem molt joves i no era el moment”. Quan el rodatge de *Vicky Cristina Barcelona* s’acabava, Bardem encara no havia fet cap moviment. Va trucar als tres amics més pròxims, preocupat. “És complicat. Ella és actriu. Jo soc actor. Ella viatja. Jo viatjo. Com t’ho fas?”, els va dir. Sabia que la relació cridaria l’atenció. Però l’última nit al plató... “Vam fer un parell de copes... i d’això en farà divuit anys”. Aviat, Bardem i Cruz rodaran plegats *Bunker*, un *thriller* que el director Florian Zeller va escriure pensant en la parella. “El millor de treballar amb la Penélope és, en primer lloc, que és una gran actriu. I, en segon lloc, que ens coneixem i sabem on aturar-nos. No hi som per fer-nos mal l’un a l’altre”, diu Bardem.

Només quan la conversa gira cap a la invasió dels paparazzis, Bardem deixa escapar un bri de la ràbia que pot transmetre a la pantalla. Però no amaga els avantatges de tenir fama. “Et pot aconseguir una taula quan els restaurants estan reservats i pots conèixer gent que admires”, diu. Durant una pausa en la producció de *F1*, va trucar a Brad Pitt i li va dir: “Ei, volaré a Dublín per veure el Boss. Vols venir-hi?” Dotze hores més tard,




02



03

anaven a veure un concert de Bruce Springsteen. Però fer-se tan visible també "et pren coses", admet Bardem. "Per això alguns intèrprets o directors que s'han fet molt famosos, de sobte treballen en la seva pròpia bombolla i veus que ja no hi ha connexió. Es retiren en si mateixos, però després no són capaços de saber què passa a fora més enllà del que senten que passa, i ho pots veure en les seves actuacions", adverteix Bardem.

Segons l'actor, perdre aquest sentit d'humanitat interconnectada no amenaça només el teu art. Ha vist com compromet la capacitat de la gent "de criticar allò que cal criticar". Bardem s'ha manifestat a favor dels drets dels palestins des de fa més d'una dècada, però el patiment recent a la Franja de Gaza li ha causat una angoixa particular. "Com podem canviar les coses? Votant, segur. Denunciant, també. Sigues fort i assenyala-ho, sabent que hi haurà repercussions", assegura. No se sent intimidat. L'hi va ensenyar la seva mare, validant-ne les conviccions i mostrant-li com podia expressar-les. "Podia ser tan sensible i lleugera com una papallona i podia ser tan ferotge com un lleó", diu Javier Bardem.

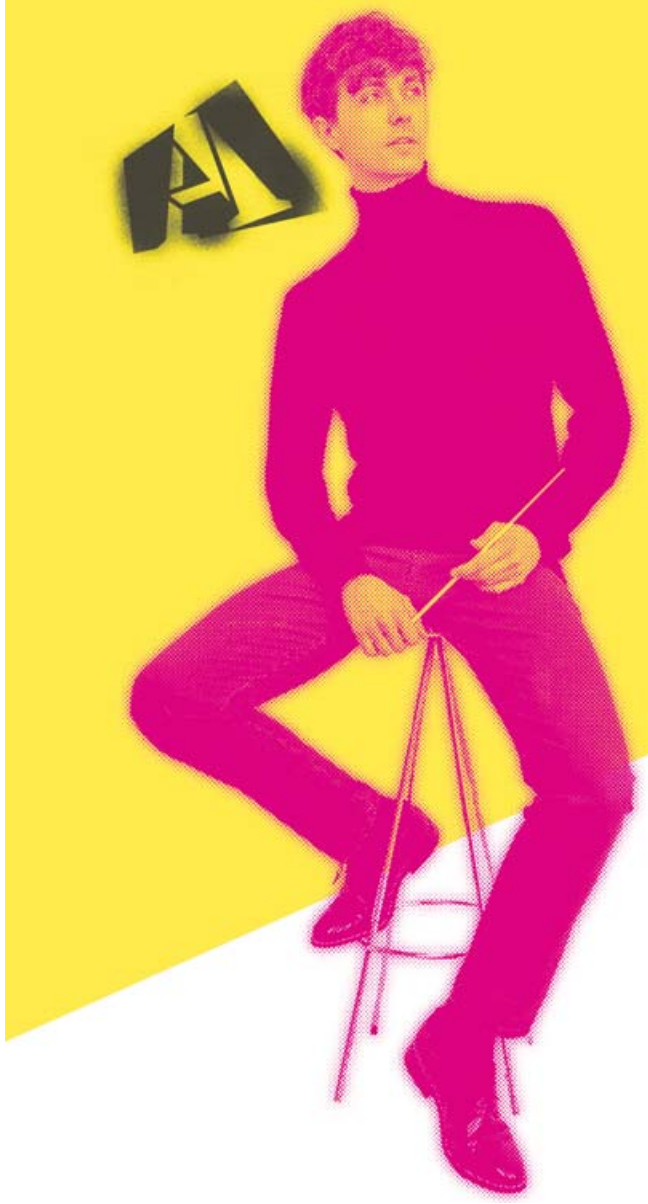
El pare hi era menys present, perquè es van separar després de néixer ell. Quan Javier Bardem tenia 19 anys, Bigas Luna el va triar per al repartiment de *Las edades de Lulú*. "Vaig interpretar un prostitut que tenia relacions sexuals amb homes i dones –recorda–. Va ser una pel·lícula dura, però una gran pel·lícula". El pare de Bardem la va veure i va deixar de parlar-hi, horroritzat per la representació sense embuts del sexe homosexual. "Es va avergonyir de mi com a fill", lamenta Bardem. Poc després va rodar *Jamón, jamón*. "Hi havia baralles, dones... I amb el pare ens vam reconciliar. Estava molt orgullós que fos actor", diu.

El pare va morir quan Bardem tenia 26 anys. I ell, com a actor, encara explora els límits de la masculinitat que ha modelat en la seva filmografia. "M'han mostrat el món masculí tòxic. N'he format part, en el sentit que em van criar als anys setanta i vuitanta a Espanya. Però aquest comportament no es tolerava a casa i això va ser una educació de debò", explica.

Una "gran parella" amb Brad Pitt

A *F1. La película*, un altre actor podia haver optat per interpretar Rubén Cervantes com una relíquia envellida, desesperada per demostrar la seva destresa en un joc d'homes joves. Però Javier Bardem es desvia d'aquest camí. A les escenes amb Brad Pitt, potencia l'emoció i tots dos infonen una dolçor alegre a la seva relació a la pantalla. De fet, Bardem resumeix la pel·lícula com "una història d'amor entre aquests dos homes". "Crec que fem una gran parella. L'electricitat hi és", diu Pitt. ▬

Copyright The New York Times





EL BARÇA DE FUTBOL SALA, CONTRA LES CORDES
L'equip blaugrana va perdre 3-2 el tercer partit de la final de la lliga de futbol sala a la pista del Cartagena. Eric Martel i Dyego van fer els gols catalans. Demà es juga el quart partit i si el Cartagena guanya revalidarà el títol.

Esports



FERRAN JUTGLÀ, NOU REFORÇ DEL CELTA DE VIGO

El davanter osonenc Ferran Jutglà és el nou reforç del Celta de Vigo. L'exjugador del Barça, Espanyol i del Sant Andreu va demostrar el seu nivell golejador aquestes últimes temporades al Bruges belga, on ha marcat 40 gols en tres cursos. El davanter s'ha compromès amb el Celta per les quatre temporades vinents i així podrà jugar la pròxima edició de l'Europa League.

Els obstacles de l'operació sortida del Barça

El club accelera per desprendre's dels jugadors descartats abans del juliol i guanyar marge salarial

MARTÍ MOLINA
BARCELONA



L'entrenador del Barça, Hansi Flick, amb Ansu Fati durant un partit de la temporada passada. ALEJANDRO GARCÍA / EFE

Quan falta menys d'una setmana perquè es tanqui l'exercici comptable, la feina és intensa als despatxos del Barça: tant a l'àrea econòmica com a l'esportiva. El club exhaureix els últims cartutxos per tancar amb números verds el dia 30 de juny. Sense partits a la vista ni patrocinis pendents, només queda esperar que l'auditor validi els 100 milions de la venda dels seients *vip* del nou Camp Nou i accelerar l'operació sortida dels jugadors descartats. En el fons, quadrar els comptes i tornar a la norma 1:1, la que permet fitxar amb normalitat, són objectius paral·lels.

Ja fa setmanes, fins i tot mesos, que el club té clara la llista de jugadors que no compten ni per a la secretaria esportiva ni per a l'entrenador. Però una cosa és voler-los fora i l'altra aconseguir que marxin. No és fàcil convèncer algú d'abandonar el vaixell blaugrana: d'una banda, per les condicions econòmiques –al Barça es paga molt bé, en general– i, de l'altra, per la qualitat de vida a Barcelona. A més, es respira optimisme al club amb el canvi d'entrenador i la fornada de joves jugadors liderats per Lamine Yamal, i s'imposa la tesi que hi ha un grup guanyador capaç d'aspirar a la Champions.

És precisament aquesta sensació la que va fer canviar de decisió Frenkie de Jong. El futbolista neerlandès semblava predisposat a deixar el Barça fa cosa d'un any i, en canvi, ara està ultimant els serrells de la renovació. No n'hi havia prou amb la voluntat del futbolista, sinó que també feia falta que el club s'hi posés bé. Però entre la insistència del president Laporta –gran avalador del neerlandès, a qui sovint es refereix com algú que "marca l'estil"– i la bona temporada a les ordres de Flick, la situació s'ha girat com un mitjó.

Optimisme amb Ansu Fati

En canvi, no hi ha marxa enrere en la situació d'homes com Ansu Fati. Castigat per una lesió al genoll, primer, i per diverses recaigudes musculars, després, el que fa uns anys era una jove estrella acabarà marxant del club per la porta del darrere. Les negociacions amb el Mònaco estaven encallades, tot i que s'han reprès els últims dies. Ansu sap que al Barça no tindrà minuts i accepta de mala gana anar-se'n. No volia anar a l'Aràbia Saudita i tot apunta que trobarà refugi al principat monegasc, sempre que els clubs es posin d'acord: una cessió amb opció de compra i el repartiment de la fitxa del futbolista, que ascendeix a 10 milions, dels quals el Mònaco pagarà entre el 40% i el 80%. Si es tanca abans del 30 de juny, Ansu es podria beneficiar dels avantatges fiscals de Mònaco, perquè hi viuria almenys sis mesos.

L'altre nom propi és el d'Andreas Christensen. En una entrevista a *La Vanguardia,* Deco admetia que hi havia un excés de centrals a la plantilla i apostava per la continuïtat de Ronald Araujo. Així, obria la porta al danès, molt castigat per les lesions aquesta última temporada –de fet, gràcies a la seva baixa de llarga durada es va poder inscriure Dani Olmo i Pau Víctor a finals d'agost–. Ha rebut propostes de l'Aràbia Saudita, que a banda d'un bon sou deixarien diners de traspàs al Barça. El futbolista arrufa el nas i no n'està del tot convençut, però als despatxos del Camp Nou hi ha optimisme i creuen que es podria tancar l'operació abans del 30 de juny. Així, Christensen i Ansu són les dues vies més ràpides per guanyar diners i marge salarial de manera imminent.

El cas Ter Stegen va per llarg

En canvi, el serial Ter Stegen s'allarga. És ben sabut que el porter no entra en la planificació esportiva de Deco, un cop completat el fitxatge de Joan Garcia i amb la renovació de Szczesny a punt de caramel. Però el futbolista de Mönchengladbach no accepta marxar així com així, i encara menys a un any del Mundial, on pot ser per primer cop el titular d'Alemanya en aquesta gran cita futbolística. Segons el seu entorn, vol presentar-se a l'inici de la pretemporada blaugrana, el 14 de juliol, i lluitar per la titularitat. Si finalment se'n va, la carpeta es tancaria en el tram final del mercat d'estiu.

Dels altres noms propis, a Oriol Romeu –que torna de la cessió al Girona– li queda un any de contracte i el Barça ja li ha fet saber que no hi compta. Ara mateix l'opció que guanya més números és que pacti una rescissió de contracte i torni a Montilivi. En canvi, Pau Víctor pot marxar com a cedit: el Betis i el Girona s'hi han interessat, malgrat que de moment no s'ha arribat a cap acord. I Iñaki Peña, el gran damnificat pel serial a la porteria, busca un equip que li pugui garantir la titularitat i el Barça creu que en podrà cobrar un traspàs, encara que sigui de poca quantitat.



ROONY BARDHJI, A UN PAS DE FITXAR PEL BARÇA

El Barça està a punt de tancar el fitxatge del jove extrem suec Roony Bardghji per uns 2 milions d'euros fixos més una petita variable, perquè el jugador acaba contracte amb el Copenhaguen al desembre. Nascut a Kuwait fa 19 anys d'una família d'origen sirià que va emigrar a Suècia quan ell tenia 6 anys, no ha parat de millorar malgrat una lesió aquesta última temporada.



EL LLEIDA CF CONFIA QUE PODRÀ EVITAR LA DESAPARICIÓ

Setmana clau per al futur del Lleida. El club de la Terra Ferma necessita pagar els 310.000 euros de deute federatiu abans del 30 de juny per no haver de desaparèixer. Segons va informar el diari *Segre*, un grup inversor estatal està negociant amb els propietaris actuals posar-hi aquests diners i acabar comprant l'entitat, per garantir-ne el futur. El Lleida juga a la Segona RFEF.



Myer Bevan, jugador de l'Auckland City, lamentant-se durant el partit contra el Benfica.

"Reis del món" a canvi de 80 euros a la setmana

L'Auckland City, on juga el català Gerard Garriga, ha encaixat 16 gols en dos partits

ARNAU SEGURA
BARCELONA

"Aquests dies volem amb xàrter. És una barbaritat. Arribes a l'aeroport i no passes per on passa la gent normal. L'autobús et deixa a la porta de l'avió i l'avió és una passada. Pots demanar el que vulguis. Quan arribes i baixes de l'avió, tens l'autobús esperant-te a la pista. I després t'escorten cinc cotxes de policia al davant i cinc al darrere. Veus com tallen l'autopista i els cotxes fan cua perquè passem. Et sents el rei del món. Entenc que és el que han de fer per seguretat, però de vegades penses que és massa i tot", diu Gerard Garriga (Morell, 1993). Garriga és migcampista de la ventafocs del nou Mundial de Clubs: l'Auckland City neozelandès, un club amateur que reivindica que representa el 99% del futbol mundial. En la primera jornada va perdre per 10-0 contra el Bayern de Múnic. Divendres, per 6-0 contra el Benfica. Ahir tancava la fase de grups contra el Boca Juniors.

Garriga havia jugat a Primera i Segona catalana amb l'Alpicat contra el Balaguer, el Martinenc i el Rubí. Fins que el 2017 va decidir marxar de casa per aprendre anglès i desconnectar del futbol: "Necessitava parar, perquè no en gaudia". La idea era anar a Londres, però un amic li va escriure des de Nova Zelanda i el van seduir les platges i les muntanyes i, sobretot, la idea de marxar tan lluny: "Més lluny ja no es pot anar". Va marxar-hi per tres o sis mesos i aviat farà vuit anys que va agafar el primer vol.

Irradia alegria, però els primers mesos van ser durs. Va plorar molt. Parla de la solitud: "M'ho prenia com una experiència de vida, però moltíssims dies pensava: «Per què em llevo a les cinc del matí per anar a netejar un lavabo que està fet una merda? He estudiat quatre anys de carrera i un màster per ser aquí sol i fent això?»" La distància li fa mal: el seu avi va morir el 2022 i no se'n va poder acomiadar. Dijous es va retrobar amb els seus pares i la seva germana, perquè han anat a veure els partits contra el Benfica i el Boca: no es veien des del setembre.

Garriga juga a l'Auckland des del 2022. És l'equip hegemònic del futbol d'Oceania des que els clubs australians van emigrar a l'Àsia: ha guanyat les quatre últimes Champions League del territori, amb un MVP per al català. És el club del món que més cops ha disputat el Mundial, però els jugadors no són professionals: s'entrenen tres o quatre tardes a la setmana i la federació neozelandesa marca un sou màxim d'uns vuitanta euros a la setmana per protegir la lliga de l'especulació. Els jugadors tenen una altra feina. De fet, uns quants han hagut de demanar vacances per jugar el Mundial. Garriga treballa al club, amb un contracte de trenta hores: hi entrena la base i fa actes amb joves. A Nova Zelanda l'esport rei no és el futbol, sinó el rugbi.

"Ser al Mundial no és ni una cosa que pogués arribar a somiar. Ser aquí és superbonic. No és normal i s'ha de gaudir. Passa una vegada a la vida i tenim molta sort de viure-ho", diu. Admet que mai havia perdut 10-0, la golejada més contundent de la història de la competició, i que durant alguns trams del partit el somni es va convertir en un "malson". "Gaudeixes més el després i el record de ser-hi, perquè al camp es pateix", reconeix. Però recalca que l'Auckland no va fer el ridícul contra el Bayern. "A ningú li fa gràcia perdre per tants gols, però mostra una mica la realitat. Aquests clubs són una barbaritat, ens multipliquen per cent el valor i per mil els sous", explica.

L'Inter Miami de Messi va superar la fase de grups i jugarà contra el PSG

Un foto amb Kane

En realitat, el Bayern multiplica per doscents el valor de l'Auckland a Transfermarkt: 900 milions i 4,5. El Benfica i el Boca Juniors, per vuitanta i divuit. Diu que l'Auckland podria jugar a Primera o Segona Federació i que perdre un dels tres partits per poc seria tot un èxit. És un dels futbolistes més valuosos de l'equip: 200.000 euros. "Transfermarkt hauria d'ingressar els diners que diu que val cada jugador", diu rient. Ha guanyat centenars de seguidors a Instagram pel Mundial, però encara no arriba als 2.500.

Garriga no va aconseguir cap samarreta del Bayern perquè va haver d'anar a fer-se el control antidòping, però allà va poder compartir molts minuts amb Serge Gnabry i Harry Kane. Atresora dues fotos per a tota la vida. També guarda un record etern del partit contra el Benfica: la samarreta de Nicolás Otamendi, campió del Mundial amb Leo Messi.

El Mundial i el somni de l'Auckland ja s'acaben. "Després del partit contra el Boca tornem a l'anonimat i tothom s'oblidarà de nosaltres. Ja ningú es recordarà més de nosaltres. És la nostra realitat. A mi ja em va bé, perquè m'agrada estar tranquil", diu. I el Mundial tirarà endavant amb els vuitens de final, on ha arribat l'Inter Miami de Messi. L'equip de Florida ha sorprès deixant fora el Porto a la fase de grups i ara es veurà les cares amb el PSG de Luis Enrique.

PROGRAMACIÓ TELEVISIVA

INFORMACIÓ SERVIDA PER ONEDATA

TV3

06.00 **Notícies 3/24.**
08.00 **Els matins** (Magazín d'actualitat). Presentadora: Ariadna Oltra. Magazín d'actualitat que inclou entrevistes, reportatges i debats, entre altres seccions.
10.30 **Tot es mou** (Magazín). Presentadora: Helena Garcia Melero. Magazín d'entreteniment que no perd de vista l'actualitat. Un programa fresc i proper en què els presentadors s'acosten d'una manera informal i distesa als esdeveniments del dia a dia.
13.55 **Telenotícies comarques.** Presentadora: Núria Solé.
14.30 **Telenotícies migdia.** Presentadors: Raquel Sans, Xavi Coral. Esports: Marta Bosch, Francesc Mauri.
15.35 **Cuines.**
16.05 **Com si fos ahir** (Sèrie). (T8). La Cristina i l'Eugeni continuen enfadats, però ho volen resoldre al llit. Mentrestant, la Gemma admet a l'Andreu que tenia raó i que la Patri té una relació tòxica amb el Bernat, el qual coneix el Valeri. D'altra banda, la Noe i el Miquel s'alegren que el Quique es presenti com a director. A més, la Noe s'assabenta d'una cosa que pot ajudar-lo a guanyar les eleccions.



16.45 **El paradís de les senyores** (Sèrie). (T6). Avui és la Festa de l'Alliberament, i l'Armando es prepara per anar a la desfilada amb les banderes. També l'hi acompanyaran l'Agnese i la petita Irene. Abans, però, tenen la intenció d'anar a un lloc per donar una sorpresa a algú. Tot i que és festa, la Irene i la Stefania van al Paradís i treballen en l'inventari. Més tard, la Stefania explica a la Gloria que la Gemma ha anat a casa seva per dir-li que ha descobert la seva relació amb el Marco i l'ha amenaçada. Aleshores, la Gloria decideix parlar ella mateixa amb la Gemma per intentar arreglar les coses.
17.30 **La selva** (Magazín). Presentador: Xavier Grasset. Espai de reflexió, diversió i humor, amb un toc de profunditat, a través d'històries humanes que fan pensar i entretenen alhora. El programa no aborda només temes d'actualitat amb una perspectiva fresca i informal, sinó que també ofereix una rica oferta cultural.
19.10 **Atrapa'm si pots** (Concurs). Programa de preguntes i respostes que convida l'espectador a participar des de casa seva.
20.15 **Està passant** (Humor). Presentadors: Òscar Andreu, Jair Domínguez, Natza Farré, Queco Novell. Col·laboradors: Marc Giró, Elisenda Carod, Judit Martín, Magí, Marc Sarrats, Núria Marín. Informatiu satíric que analitza les claus de l'actualitat del dia i en busca la part divertida.
21.00 **Telenotícies vespre.** Presentador: Toni Cruanyes. Esports: Maria Fernández Vidal, Gemma Puig.
22.05 **Cita bestial.** La Montse i l'Albert són un matrimoni d'Abrera amant dels gossos. Fins fa poc en tenien tres, però ara només els queda la Tula, un podenc andalús de tres potes que necessita companyia. És per això que van a la protectora de Can Flix, a Móra la Nova. A continuació, el programa viatja fins a la protectora de Granollers per conèixer el seu dia a dia i ajudar l'Ana Soler, una noia de Barcelona que comparteix l'habitatge amb dos amics, a trobar un nou company de pis de quatre potes. [Estrena de la nova temporada.]



23.40 **Al cotxe** (Entrevistes). Jordi Robirosa Després de 40 anys a TV3, el periodista d'esports Jordi Robirosa s'ha jubilat. Conegut sobretot per les seves retransmissions de bàsquet, Robirosa explica d'on surt aquesta expressió que l'ha caracteritzat tant. També revela que, tot i que el periodisme esportiu ha estat la seva passió, va haver-hi un moment en què va estar a punt de deixar-ho córrer per les dificultats que tenia per conciliar la feina amb la vida familiar.
00.15 **Més 324** (Debat). Presentadora: Marina Romero.
02.15 **Notícies 3/24.**
04.00 **Folc a l'estudi.**

SX3 / 33

06.00 **Les tres bessones.**
07.52 **L'hora del Timmy.**
08.29 **El Mic i els seus amics.**
08.39 **Titó.**
09.01 **L'Alícia i en Lewis.**
09.35 **La Patrulla Peluda.**
10.31 **Robin Hood, el trapella de Sherwood.**
11.16 **Les Sisters.**
12.02 **Projecte Beta.**
12.14 **Tik Tak Factory.**
12.43 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**
13.26 **Dracs: Els genets de l'illa del Fred.**
14.09 **Bola de drac.**
15.14 **La casa d'Anubis.**
16.00 **El xai Shaun.**
16.25 **El Mic i els seus amics.**
16.36 **Colourblocks.**
16.46 **Titó.**
16.57 **A jugar! Amb en Titó i els Fa La La.**
17.09 **La Patrulla Peluda.**
18.04 **Els germans Kratt.**
19.10 **Les Sisters.**
19.46 **Projecte Beta.**
19.59 **Les tortugues ninja.**
20.44 **Bola de drac Súper.**
21.07 **One piece.**
21.55 **Plats bruts.** (T5). L'àvia del David es presenta a casa sense avisar. Està convençuda que morirà aviat i vol fer-ho a casa del seu net.
22.21 **A tocar de l'aigua.** (T1). Capítol que recorre la Noguera Ribagorçana, un riu domesticat en diversos trams i ple d'embassaments. El programa visita la Vall de Boí, amb les seves boniques esglésies romàniques de campanars orgullosos, catalogades com a Patrimoni de la Humanitat, i també la vila del Pont de Suert, amb la seva moderna església del segle XX.



23.13 **Els pioners de l'aigua.** Tothom sap que l'aigua és essencial per a la vida, però això és encara més cert quan es parla de l'aigua potable. L'aigua que s'utilitza per beure representa un percentatge molt petit del consum total d'aigua que fan els humans moderns, però té una importància vital, en el sentit literal de la paraula. El Jean-Paul, el Romain i l'Alain treballen perquè tothom, fins i tot els més pobres de les regions més àrides, tingui aigua potable.
00.06 **Pel·lícula: The program (L'ídol).** Regne Unit, França, 2015. Dir.: Stephen Frears. Int.: Ben Foster i Lee Pace.
01.45 **Els rius i la vida.**

ESPORT3

06.00 **Espòiler.**
06.23 **324 Esports.**
06.49 **Vaques Sagrades.**
07.55 **324 Esports.**
08.20 **Lliga Nacional de Futbol Sala.** Jimbee Cartagena Costa Cálida-Barça.
09.55 **GR Barcelona.**
10.23 **Thalassa.**
10.41 **Els pioners de l'aigua.**
11.25 **Monster Jam.**
11.50 **Vaques Sagrades.**
13.00 **Esport club.**
15.00 **Obrint plaça.**
15.23 **Catalunya salvatge.**
15.50 **Boscos.**
16.16 **Karakia.**
16.45 **Xarxa natura.**
16.56 **Karakia.**
17.25 **3 Nacions.**
17.35 **Espòiler.**
18.00 **Esport club.**
19.00 **Tot Costa.**
20.30 **Esport club.**
21.00 **Zona zàping.**
21.35 **Tot Costa.**
23.00 **Onze.**



00.30 **324 Esports.**
00.55 **Onze.**
02.25 **324 Esports.**
02.50 **Tot Costa.**
04.20 **324 Esports.**

LA 1

07.50 **La hora de La 1.**
10.35 **Mañaneros 360.**
13.55 **L'informatiu.**
14.20 **Mañaneros 360.**
15.00 **Telediario 1.**
15.35 **Deportes 1.**
15.40 **El tiempo.**
15.45 **L'informatiu 2.**
15.55 **Malas lenguas.**
17.20 **Valle Salvaje.**
18.10 **La Promesa.**
19.10 **El club de La Promesa.**
19.40 **Aquí la Tierra.**
21.00 **Telediario 2.**
21.35 **Deportes 2.**
21.40 **La Revuelta.**
23.00 **La conexión.** Concurs que parteix d'una premissa inèdita: totes les respostes que es donen durant el programa condueixen a un únic concepte relacionat amb totes elles, la connexió final. La competició comença amb cinc concursants que tenen una connexió entre ells.



01.20 **La noche en 24 horas.**

ANTENA 3

13.20 **Cocina abierta con Karlos Arguiñano.**
13.45 **La ruleta de la suerte.**
15.00 **Antena 3 Noticias 1.**
15.30 **Deportes.**
15.35 **El tiempo.**
15.45 **Sueños de libertad.**
17.00 **Y ahora Sonsoles.**
20.00 **Pasapalabra.**
21.00 **Antena 3 Noticias 2.**
21.30 **Deportes.**
21.35 **El tiempo.**
21.45 **El hormiguero.** Convidat: Santiago Segura.
22.50 **Traitors España.** L'últim esmorzar al monestir revela els qui són els finalistes d'aquest joc, els que s'enfronten a una emocionant jornada que els pot portar fins a la victòria. El repte és majúscul per a tots: els fidels saben que, si un traïdor arriba a la final, encara que només sigui un, guanyarà el premi.



02.15 **Padre no hay más que uno. ¡Cómo crecen!**

CUATRO

07.00 **Love Shopping TV Cuatro.**
07.30 **¡Toma salami!**
08.00 **Alerta Cobra** (Sèrie).
10.30 **En boca de todos.**
14.00 **Noticias Cuatro.**
14.55 **ElDesmarque Cuatro.**
15.10 **El tiempo.**
15.30 **Todo es mentira.**
18.30 **Lo sabe, no lo sabe.**
20.00 **Noticias Cuatro.**
20.45 **ElDesmarque Cuatro.**
21.00 **FIFA Club World Cup 2025.** BV Borussia 09 Dortmund-Ulsan Hyundai.
23.00 **Viajeros Cuatro.** L'equip del programa recorre els llocs més fascinants, recòndits o insospitats del planeta de la mà dels seus habitants, que comparteixen amb els reporters anècdotes, curiositats, trucs per als futurs viatgers i fins i tot plats típics de la gastronomia local.



02.45 **En el punto de mira.**

TELE 5

12.15 **Vamos a ver.**
15.00 **Informativos Telecinco.**
15.35 **ElDesmarque Telecinco.**
15.45 **El tiempo.**
15.50 **TardeAR.**
18.30 **El diario de Jorge.**
20.00 **Reacción en cadena.**
21.00 **Informativos Telecinco.**
21.35 **ElDesmarque Telecinco.**
21.45 **El tiempo.**
22.00 **La noche de los récords: very best.**
23.00 **Todos por ti.**
01.00 **El rey del mando.**

LA SEXTA

09.00 **Aruser@s.**
11.00 **Al rojo vivo.**
14.10 **Noticias 1ª edición.**
15.10 **Jugones.**
15.40 **La Sexta meteo.**
15.45 **Zapeando.**
17.15 **Más vale tarde.**
20.00 **Noticias 2ª edición.**
21.00 **La Sexta Clave.**
21.20 **La Sexta meteo.**
21.25 **La Sexta deportes.**
21.30 **El intermedio.**
22.45 **Tracker** (Sèrie).
02.15 **Pokerstars.**
03.00 **Vivara: gestionamos tu alquiler.**
03.15 **La tienda de Galería del Coleccionista.**

LA 2

09.00 **Página 2.**
09.30 **Aquí hay trabajo.**
09.55 **La aventura del saber.**
10.55 **La 2 express.**
11.05 **Documenta2.**
12.00 **Culturas 2.**
12.45 **Jeopardy.**
13.30 **El cazador.**
15.30 **Saber y ganar.**
16.20 **Grandes documentales.**
18.05 **Planeta selva.** (T1).
18.35 **L'altaveu best moments.**
18.50 **Déu n'hi do.**
19.00 **Malas lenguas.**
21.00 **Cifras y letras.**
22.00 **En portada.**

BETEVÉ

12.30 **Cinema d'estiu: Beautiful Thing.**
14.00 **BTV Notícies migdia.**
14.30 **La porteria.**
15.30 **Primera sessió: Mujer y marido.**
17.10 **Monty Python's Flying Circus.**
17.40 **Va passar aquí.**
18.15 **BTV 30 anys.**
18.30 **Via 15.**
19.30 **BTV Notícies vespre.**
20.00 **Cinema d'estiu: Beautiful Thing.**
21.25 **Punt de mira.**
22.45 **Monty Python's Flying Circus.**
23.15 **L'hora del podcast.**
00.15 **La porteria.**

EL TEMPS AMB ÀLEX SANCLIMENT

Estabilitat anticiclònica en un dia de calor desfermada

Situació meteorològica amb pocs canvis en la recta final del mes de juny, amb un domini pràcticament absolut del sol que només es veurà alterat per l'arribada d'alguns núvols i per l'arribada de ruixats al Pirineu occidental. Calma a la resta del país, amb una temperatura encara molt elevada, especialment a l'interior de l'Empordà, on el vent de garbí farà que es puguin superar els 38 °C.

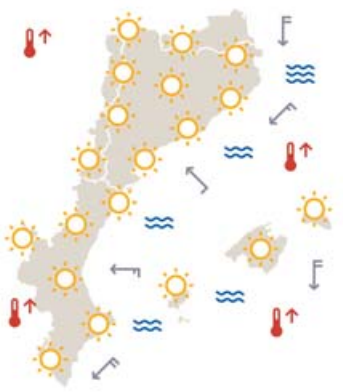
Dimecres 25



Dijous 26



Divendres 27



PASSATEMPS

Gaudeix online dels mots encreuats de l'ARA a **http://jocs.ara.cat**

SUDOKU

Difícil

	4				3			7
		3		6		9		
8		7				5		
4		5		1				
			9		6			
				7		1		8
		1				3		2
		8		5		6		
6			1				5	

Fàcil

6	1		5			2	9	
		4	6	8				
	3							4
2		3	4			5		
		6			2	9		3
1							7	
				5	7	8		
	4	5			8		6	9

SOLUCIONS D'AHIR

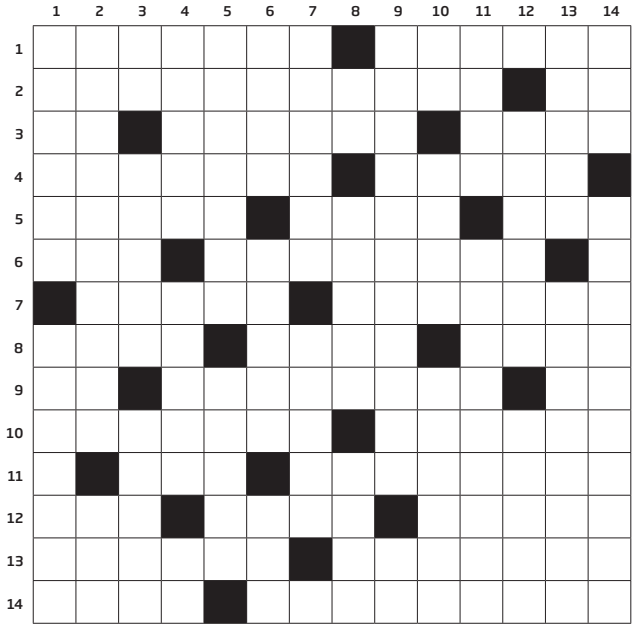
difícil

9	6	3	7	8	5	2	4	1
5	2	7	4	9	1	3	8	6
1	4	8	6	3	2	5	7	9
8	1	9	5	6	3	7	2	4
3	5	2	9	4	7	1	6	8
6	7	4	2	1	8	9	3	5
4	3	1	8	2	9	6	5	7
7	9	6	3	5	4	8	1	2
2	8	5	1	7	6	4	9	3

fàcil

9	6	1	4	3	5	8	2	7
2	5	7	9	1	8	6	4	3
4	8	3	7	2	6	5	1	9
3	1	9	2	8	4	7	6	5
7	4	6	1	5	3	2	9	8
8	2	5	6	7	9	4	3	1
6	3	4	8	9	7	1	5	2
1	9	8	5	6	2	3	7	4
5	7	2	3	4	1	9	8	6

MOTS ENCREUATS



núm. 5271, elaborat per Senyor Ventura

Horitzontals 1. No surt del seu estat. Entenguin. **2.** Aquesta mai saps quan presentarà batalla. Dina a mitges. **3.** Els límits que marca l'islam. Trastoquin. Humor desagradable. **4.** Fer evident als ulls de tothom. Cosa de braus. **5.** Als americans els genera confiança. Boca nord del túnel del Cadí. Rànquing de la gent de raqueta. **6.** A Catalunya ha promogut un moviment transversal. Veuen amb bons ulls. Cua de palla. **7.** Fa un bot. Copiar. **8.** Aquest valencià. Rebenti. Si vols tenir una ciutat endreçada, has d'ordenar el caos. **9.** Lletra i número. Al capdavall, és pura formalitat. Un elf decapitat. **10.** Posada sobre paper. Mullar, xopar. **11.** Obre la tenda. Senars parells. Una que ven tiretes. **12.** Veïnes de Pardines, al Ripollès. Estiro, tibo. Escullis. **13.** Incomprensiblement, la 'feijoada' portuguesa no porta els fruits d'aquest arbust originari d'Amèrica del Sud. Els trenta-sis mesos més ben retribuïts. **14.** Un país que té sobirania. Desaparellats.

Verticals 1. Van tenir-hi problemes per no disposar d'un bon control de plagues. Sempre té l'última paraula. **2.** Judici ràpid. Talarem mig xiprer. **3.** Berenar anglès. Li han tret un os de lloc. Un sufix educatiu. **4.** Estar malament i anar-se'n al Bages. El mal de sant Llàtzer. Juguen pels extrems. **5.** Brotat, també. Sostrac. **6.** Típica pasta italiana. Italians que es desviuen per la família (i no és cosa vostra). Ideades a l'interior. **7.** En dues paraules, un poble del qual els francesos no guarden un bon record. Estats francesos. Est. **8.** Liti. I, de retop, vaig per terra. Capricis de superrics. **9.** Multiplicar per cent. Al mig del cercle. **10.** La febre de Narcís Oller. Pal de bandera. Deixava de banda. **11.** Feu anar avall. Sobrats d'autoestima. **12.** Essència de gessamí. Calaveres. L'Ermessenda, xata. **13.** Inèdit. Desfent un malentès. **14.** En necessites una de bona per anar a França. Interpreten un text amb la finalitat de fer-lo més intel·ligible

SOLUCIONS D'AHIR

R	E	A	C	T	I	V	A	R	■	P	E	S	A
E	S	T	R	O	F	A	■	C	L	O	S	E	S
A	T	U	I	R	■	S	A	R	A	U	■	G	T
R	■	P	A	S	T	O	R	■	C	A	T	A	U
M	E	A	T	■	E	S	B	A	T	■	R	R	R
A	R	D	U	E	S	■	I	S	O	L	A	R	■
■	R	A	R	I	T	A	T	S	■	O	P	A	C
F	A	■	E	X	A	B	R	U	P	T	E	■	E
A	D	E	S	A	■	B	A	T	O	■	L	O	L
L	I	L	■	R	E	A	T	■	M	A	L	B	E
A	V	I	A	R	I	■	O	P	E	R	A	T	S
N	O	■	G	E	N	E	R	O	S	A	■	U	T
G	L	O	R	I	E	G	I	S	■	D	A	R	E
E	S	P	A	R	S	A	■	A	M	A	N	I	S



CRÍTICATV

MÒNICA PLANAS CALLOL
PERIODISTA

Estratègies morboses pel cas Ábalos

Els magazins matinals de Telecinco i Antena 3 inverteixen cada matí molt de temps i recursos a minar el govern de Pedro Sánchez i explotar narrativament els casos de corrupció d'Ábalos, Koldo i Santos Cerdán. La reiteració diària obliga, per tant, a uns nivells de creativitat periodística insòlits, amb pràctiques informatives poc clares i relats de reclam més aviat sòrdids.

L'obsessió d'Ana Rosa Quintana a Telecinco té sempre a veure amb tot un seguit de dones, suposadament de l'entorn d'Ábalos i Koldo, de les quals han obtingut gravacions d'origen desconegut i manca de context. Dimarts les protagonistes eren una tal Claudia –a qui citen sempre com a Miss Astúries, encara que faci anys que ja no ostenti el títol– i una tal Anaïs. Dones desproveïdes de cognom i, sobretot, de rostre. Per anunciar les entrevistes o les gravacions que les impliquen, utilitzen com a reclam uns petits requadres al lateral de la pantalla que mantenen de forma gairebé constant durant el programa. En aquest marc van alternant fotografies sexualitzades d'aquestes dones, sigui exercint de Miss Astúries o amb imatges sensuals amb poca roba, fent de models o fins i tot participant en desfilades en centres comercials. Els difuminen el rostre encara que alguna d'elles després doni la cara, però així el vincle amb Ábalos i Koldo es fa més misteriós i sospitós. La quantitat d'imatges que tenen i ensenyen de totes dues és ingent, molt superior a la necessitat real que demana la notícia. En cap cas està justificada l'exhibició de desenes de fotos amb poca roba i actitud provocativa que no aclareixen els vincles polítics.

El cas de la Claudia era una exclusiva d'*Ok Diario,* d'Eduardo Inda, un mitjà que Ana Rosa Quintana sempre promociona i cita com una font fiable. En aquestes gravacions a Ábalos pràcticament no se'l sent i la retòrica de la Miss Astúries sembla forçada per fer ús de l'enregistrament. El cas de l'Anaïs és el de la dona que teòricament van interceptar marxant de casa d'Ábalos amagant un USB als pantalons. *"Para irte a vivir con Ábalos tienes que estar muy desesperada",* apuntava Quintana amb cara de fàstic. Es recreaven en els detalls de la presumpta relació i provocaven confusió sobre si eren amants o si ella era la dona de fer feines. No ensenyaven mai la seva cara, amb una precaució molt poc habitual en aquesta mena de programes.

Més enllà del que es pugui aclarir i demostrar judicialment sobre els casos de corrupció dins el govern socialista, és obvi que al voltant també hi ha tot un constructe mediàtic molt potent i interessat. I poc rigorós periodísticament. S'utilitzen recursos televisius visuals i narratius basats a difuminar cares, amagar fonts, descontextualitzar documents, fragmentar i manipular arxius sonors d'origen misteriós, oferir dades imprecises, abusar de l'anonimat i donar detalls irrellevants i truculents. Sota l'aparent posada en escena d'informar i aclarir hi ha l'objectiu de tergiversar, confondre i escandalitzar amb estratègies morboses per influir en la percepció de l'audiència.

Amb la col·laboració de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, Generalitat Valenciana

GENERALITAT VALENCIANA SEMPRE TEUA La teua llengua

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència



APUNTS AL NATURAL

DEMÀ **Najat El Hachmi**

Entre la tragèdia i la comèdia

JOSEP RAMONEDA



1. EL RELAT. Trump bombardeja l'Iran i imposa un relat, d'acord amb la seva aparició en escena. De la tragèdia a la comèdia. Després del vibrant relat dels bombardejos nord-americans sobre l'Iran, amb la presumpta destrucció de la força atòmica iraniana que no sembla que les informacions confirmin amb tanta contundència, dona la feina per feta, amb apel·lacions a la fi de les hostilitats en totes direccions. La seva aparició en l'escena bèl·lica, després d'uns quants dies coquetejant amb l'ambigüitat, hauria obert una nova etapa. Israel es consagra definitivament com a principal potència de la zona, sense marge per a la rèplica per als seus adversaris, l'Iran s'avindria a fer bondat i de passada Gaza i tota l'estela d'accions criminals d'un Netanyahu en mode nihilista entren en l'oblit, amb els palestins acorralats i desapareguts literalment de l'escena.

L'operació Teheran hauria estat definitiva per girar full dels comportaments genocides de Netanyahu, convertit en una icona mundial de la maldat. Si la destrucció de Gaza i els desplaçaments de palestins havien generat inquietud i malestar en una part dels ciutadans jueus, malgrat que fos improbable amenaçar el control polític i ideològic del govern sobre el país, l'atac a l'Iran ha donat volada al primer ministre, amb un augment sensible del suport fins i tot dels sectors de la tímida oposició. I la debilitat de l'Iran completa el cicle: marxa enrere i que Al·là hi faci més.

I, tanmateix, el protagonisme insolent de Donald Trump, les seves anades i vingudes, les seves abundants contradiccions, passant sense escrúpols d'una cosa a la contrària segons li demana el cos, planteja moltes incògnites. El seu relat sembla imposar-se. Netanyahu més fort, erigit en puntal incontestable de l'Orient Mitjà, després d'haver posat de manifest la debilitat i inconsistència del món àrab, incapaç de desafiar-lo en bloc i ben romput per les bases nord-americanes i els poders econòmics del Golf.



SAEED QAQ / EUROPA PRESS

2. LA IMPOTÈNCIA. I la resta, què? Europa, com sempre, ha fet exhibició de la seva impotència. Per tradició podíem esperar que, si algú havia de defensar els drets i el reconeixement dels palestins, hauria de ser la UE, però ja se sap que, començant per Alemanya i França, en qualsevol conflicte en què Israel sigui part sempre es demana primer perdó per gosar parlar, amb la qual cosa ja es fa evident fins on s'arribarà. I, a sobre, Trump els ha passat la mà per la cara. Ha imposat el seu relat mentre Europa cada cop li riu més les gràcies, en el gir general cap a l'obediència als Estats Units que Von der Leyen va fent seu. Resultat: Netanyahu té via lliure per seguir amb els seus despropòsits. Els palestins s'encongeixen davant un món on els costa teixir aliances. La força nuclear s'imposa i Trump ha volgut demostrar de quin cantó estava decantada. I queden els grans silencis. Amb Europa domesticada, incapaç de defensar els drets humans bàsics quan les víctimes són els palestins i de plantar cara als jueus quan es passen de frenada, qui pot alçar la veu? Qui pot seguir assenyalant les atrocitats diàries a la Franja de Gaza, a Cisjordània, allà on els capricis de Netanyahu diguin? O és que per a la Unió Europea no tothom té els mateixos drets?

I, més enllà, per què tothom calla? Amb Rússia ja hi estem acostumats, té poca autoritat moral i menys potència del que sembla. Ja en té prou amb l'embolic d'Ucraïna, que no l'ajuda gens a guanyar autoritat moral ni política. La Xina s'ho mira a distància, cosa inquietant perquè ara mateix està acumulant més capacitat i poder que ningú. Resum simptomàtic de l'estat del món: l'inefable Trump eleva el criminal Netanyahu a la categoria d'amo i senyor de l'Orient Mitjà. Europa fa cara de pòquer mentre segueix assumint les exigències de Trump d'armament imparable, amb l'eterna coartada de la dissuasió. I Netanyahu, el que ataca, malgrat l'exhibició permanent de menysteniment dels adversaris, tractats com a bèsties, rep la consagració com a amo de la zona per part dels Estats Units. I el sinistre president dels Estats Units, el que destrueix sistemàticament drets i llibertats a casa seva, amb expulsions, acomiadaments, tancament de serveis, reducció de despesa, negació de l'adversari i tot el que vulgueu afegir-hi, marca el pas a l'Orient Mitjà. I exhibeix el seu ego entronitzant Netanyahu com a rei de la regió. Aquest món no és com l'esperàvem, com dèiem abans.

Visca Verdi
27/11/2025 A LES 21.30 H
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
Entra a: d.ara.cat/verdi
LA NIT DE L'ARA 2025 ara

9 772014 010030 05276